VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2021. gada 10. novembrī*

Šķīrējklauzula – Eiropas Savienības starptautisko misiju starptautiskais civilais personāls – Pieņemšana darbā uz līguma pamata – Secīgi uz noteiktu laiku noslēgti darba līgumi – Prasība pārkvalificēt visas līgumattiecības par līgumu uz nenoteiktu laiku – Prasība par līgumisko atbildību – Prasība par ārpuslīgumisko atbildību

Lietā T-602/15 RENV

Liam Jenkinson, ar dzīvesvietu Kilārni [*Killarney*] (Īrija), ko pārstāv *N. de Montigny*, advokāte,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *A. Vitro* un *M. Bishop*, pārstāvji,

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Mongin*, *D. Bianchi* un *G. Gattinara*, pārstāvji,

Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ko pārstāv *S. Marquardt*, *R. Spáč* un *E. Orgován*, pārstāvji,

un

Eulex Kosovo, Priština (Kosova), ko pārstāv *E. Raoult*, advokāte,

atbildētāji,

galvenokārt, pirmkārt, par prasību, kas pamatota ar LESD 272. pantu un ar ko lūdz, pirmām kārtām, pārkvalificēt visus prasītāja darba līgumus par darba līgumu uz nenoteiktu laiku un, otrām kārtām, atlīdzināt līgumisko kaitējumu, kas viņam, kā apgalvots, šajā ziņā esot nodarīts, un, otrkārt, par prasībām, kas pamatotas ar LESD 268. un 340. pantu un ar ko lūdz konstatēt Padomes, Komisijas un EĀDD un pat misijas *Eulex Kosovo* ārpuslīgumisko atbildību.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši V. Tomljenoviča [*V. Tomljenović*], F. Šalīns [*F. Schalin*], P. Škvaržilova-Pelcla [*P. Škvařilová-Pelzl*] (referente) un I. Nemms [*I. Nõmm*],

* Tiesvedības valoda – franču.

sekretārs: L. Ramete [*L. Ramette*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 8. jūlija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītājs *Liam Jenkinson*, Īrijas pilsonis, vispirms no 1994. gada 20. augusta līdz 2002. gada 5. jūnijam, pamatojoties uz secīgi noslēgtiem darba līgumiem uz noteiktu laiku (turpmāk tekstā – "LNL"), bija nodarbināts Uzraudzības misijā Dienvidslāvijā, kura bija izveidota ar Vienošanās memorandu, kas parakstīts Belgradā 1991. gada 13. jūlijā, un kuru tolaik sauca "Eiropas Kopienas Uzraudzības misija (EKUM)", bet pēc tam ar Padomes Vienoto rīcību 2000/811/KĀDP (2000. gada 22. decembris) par Eiropas Savienības Uzraudzības misiju (OV 2000, L 328, 53. lpp.) pārdēvēja par "Eiropas Savienības Uzraudzības misiju (ESUM)". EKUM – pēc tam ESUM – pilnvaru termiņš vairākkārt pagarināts, pēdējo reizi ar Padomes Vienoto rīcību 2006/867/KĀDP (2006. gada 30. novembris), ar ko groza Eiropas Savienības Uzraudzības misijas (ESUM) pilnvaras un pagarina to termiņu (OV 2006, L 335, 48. lpp.), līdz 2007. gada 31. decembrim.

2 Pēc tam prasītājs no 2002. gada 17. jūnija līdz 2009. gada 31. decembrim, pamatojoties uz dažādiem secīgi noslēgtiem LNL, bija nodarbināts Eiropas Savienības Policijas misijā (ESPM) Bosnijā un Hercegovinā, kas izveidota ar Padomes Vienoto rīcību 2002/210/KĀDP (2002. gada 11. marts) par Eiropas Savienības Policijas misiju (OV 2002, L 70, 1. lpp.). ESPM pilnvaru termiņš vairākkārt pagarināts, pēdējo reizi ar Padomes Lēmumu 2011/781/KĀDP (2011. gada 1. decembris) par Eiropas Savienības Policijas misiju (*EUPM* [ESPM]) Bosnijā un Hercegovinā (*BiH*) (OV 2011, L 319, 51. lpp.) līdz 2012. gada 30. jūnijam.

3 Visbeidzot prasītājs no 2010. gada 5. aprīļa līdz 2014. gada 14. novembrim bija nodarbināts misijā *Eulex Kosovo*, pamatojoties uz vienpadsmit secīgi noslēgtiem LNL, no kuriem pirmie deviņi bija noslēgti ar misijas *Eulex Kosovo* vadītāju un divi pēdējie – ar pašu misiju (turpmāk tekstā – "vienpadsmit LNL"). Misija *Eulex Kosovo* izveidota ar Padomes Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP (2008. gada 4. februāris) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, *Eulex Kosovo* (OV 2008, L 42, 92. lpp.). Tā vairākkārt pagarināta, tostarp ar Padomes Lēmumu 2014/349/KĀDP (2014. gada 12. jūnijs), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP (OV 2014, L 174, 42. lpp.), līdz 2016. gada 14. jūnijam.

4 Kamēr bija spēkā ar misiju *Eulex Kosovo* noslēgtais desmitais LNL, kas attiecās uz laikposmu no 2014. gada 15. jūnija līdz 14. oktobrim, prasītājs ar misijas *Eulex Kosovo* vadītāja 2014. gada 26. jūnija vēstuli (turpmāk tekstā – "2014. gada 26. jūnija vēstule") informēts, ka pēc tam, kad 2014. gada 24. jūnijā dalībvalstis pieņēma lēmumu par misijas *Eulex Kosovo* pārstrukturēšanu, amats, ko viņš ieņem kopš nodarbināšanas misijā, pēc 2014. gada 14. novembra tiks likvidēts un ka līdz ar to viņa līgums pēc šī datuma netiks pagarināts. Vienpadsmitais un pēdējais LNL starp prasītāju un misiju *Eulex Kosovo* tādēļ noslēgts uz laikposmu no 2014. gada 15. oktobra līdz 14. novembrim (turpmāk tekstā – "pēdējais LNL").

5 Izņemot pēdējo LNL, visos prasītāja noslēgtajos LNL par viņa darbību misijā *Eulex Kosovo* bija ietverta šķīrējklauzula, ar kuru kompetence piešķirta Beļģijas tiesām. Pēdējā LNL 21. pantā bija ietverta šķīrējklauzula, ar kuru, pamatojoties uz LESD 272. pantu, kompetence attiecībā uz jebkādu strīdu saistībā ar līgumu piešķirta Eiropas Savienības tiesai.

II. Tiesvedības Vispārējā tiesā un Tiesā

6 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 23. oktobrī, prasītājs cēla šo prasību pret Eiropas Savienības Padomi, Eiropas Komisiju, Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), kā arī misiju *Eulex Kosovo*.

7 Ar 2016. gada 9. novembra rīkojumu *Jenkinson*/Padome u.c. (T-602/15; turpmāk tekstā – "sākotnējais rīkojums"; EU:T:2016:660), lemjot par atbildētāju izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību, Vispārējā tiesa atzina, ka tās kompetencē acīmredzami nav spriest par pirmajām divām izvirzītajām prasījumu daļām, kas izvirzītas kā galvenās, un noraidīja trešo, pakārtoti izvirzīto prasījumu daļu, kā acīmredzami nepieņemamu. Tādējādi Vispārējā tiesa noraidīja prasību kopumā.

8 Pēc tam, kad prasītājs bija iesniedzis apelācijas sūdzību par sākotnējo rīkojumu, Tiesa to atcēla ar 2018. gada 5. jūlija spriedumu *Jenkinson*/Padome u.c. (C-43/17 P; turpmāk tekstā – "spriedums apelācijas tiesvedībā"; EU:C:2018:531), un lieta nodota atpakaļ Vispārējai tiesai.

9 Pēc sprieduma apelācijas tiesvedībā atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 217. panta 2. punktam atbildētājiem noteikts termiņš iebildumu raksta iesniegšanai.

10 Ar atsevišķiem dokumentiem, ko iesniedza attiecīgi Komisija 2018. gada 31. oktobrī un Padome un EĀDD 2018. gada 19. novembrī, šie lietas dalībnieki izvirzīja iebildes par nepieņemamību.

11 2018. gada 19. novembrī misija *Eulex Kosovo* iesniedza iebildumu rakstu.

12 2019. gada 28. janvārī prasītājs iesniedza apsvērumus par Padomes, Komisijas un EĀDD izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību.

13 2019. gada 5. februārī prasītājs iesniedza replikas rakstu.

14 Ar vēstuli, kas [Vispārējās tiesas] kancelejā iesniegta 2019. gada 12. februārī, prasītājs saskaņā ar Reglamenta 66. pantu lūdza nepubliskot noteiktus personas datus (izņemot dzīvesvietu), kas minēti replikas 2. pielikumā.

15 2019. gada 21. martā misija *Eulex Kosovo* iesniedza atbildes rakstu uz repliku.

16 Ar pirmās palātas 2019. gada 29. marta rīkojumu iebildes par nepieņemamību apvienotas pēc būtības. Pēc tam Padome, Komisija un EĀDD iesniedza iebildumu rakstus.

17 2019. gada 18. jūnijā prasītājs lūdza atļauju iesniegt replikas rakstu, lai atbildētu uz Padomes, Komisijas un EĀDD iesniegtajiem iebildumu rakstiem. Šajā lūgumā bija ietverts arī lūgums veikt procesa organizatorisko pasākumu, lai Komisija aicinātu iesniegt kopiju līgumam, ko tā bija parakstījusi ar dažādiem misijas *Eulex Kosovo* vadītājiem (vai vismaz misijas vadītāju, kas pildīja šos pienākumus no 2014. gada oktobra līdz novembrim).

18 2019. gada 21. jūnijā pirmā palāta nolēma nedot atļauju šāda replikas raksta iesniegšanai. Turklāt, ņemot vērā, ka Komisija 2019. gada 9. jūlijā iesniedza kopiju līgumiem, ko tā bija parakstījusi ar misijas vadītājiem, kuri pildīja pienākumus laikposmā no 2014. gada 15. jūnija līdz 2015. gada 14. jūnijam, nebija vajadzības paust nostāju par prasītāja lūgto procesa organizatorisko pasākumu. Prasītājs apsvērumus par minētajiem līgumiem iesniedza noteiktajā termiņā.

19 2019. gada 6. septembrī pēc tiesneses referentes priekšlikuma Vispārējā tiesa (pirmā palāta) pieņēma procesa organizatorisko pasākumu (turpmāk tekstā – "pirmais procesa organizatoriskais pasākums"), kas izpaudās tā, ka tika apkopoti prasītāja apsvērumi, pirmām kārtām, par noteiktu informāciju un materiāliem, kuri minēti atbildes rakstā uz repliku vai šā raksta pielikumā, un, otrām kārtām, par Īrijas tiesību aktiem gadījumam, ja tos piemērotu šajā tiesvedībā. Atbildi uz saistībā ar iepriekš minēto procesa organizatorisko pasākumu uzdotajiem jautājumiem prasītājs sniedza divās daļās: 2019. gada 16. septembrī un pēc tam 2019. gada 27. septembrī.

20 Ar vēstuli, kas [Vispārējās tiesas] kancelejā iesniegta 2019. gada 27. septembrī, prasītājs atbilstoši Reglamenta 66. pantam lūdza anonimizēt visus personas, ģimenes, finanšu un fiskālos datus, kuri minēti dažādajās misijas *Eulex Kosovo* iesniegtajās veidlapās, kā arī 2019. gada 16. septembra atbildes uz pirmo procesa organizatorisko pasākumu 2. pielikumā.

21 Vispārējās tiesas tiesnešu sastāva daļējas nomaiņas dēļ šī lieta nodota jaunai tiesnesei referentei, kura darbojas otrajā palātā.

22 Pēc otrās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa 2020. gada 16. janvārī nolēma, piemērojot Reglamenta 28. pantu, nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.

23 Ar 2020. gada 21. janvāra lēmumu, ņemot vērā, ka viens no iztiesāšanas sastāva locekļiem nevarēja piedalīties, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, lai papildinātu iztiesāšanas sastāvu, piemērojot Reglamenta 17. panta 2. punktu, norīkoja sevi viņa vietā.

24 2020. gada 13. martā pēc tiesneses referentes priekšlikuma Vispārējā tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) pieņēma procesa organizatorisko pasākumu (turpmāk tekstā – "otrais procesa organizatoriskais pasākums"), kas izpaudās tā, ka prasītājs un atbildētāji aicināti atbildēt uz dažādiem jautājumiem, un tie to izdarīja prasītāja gadījumā ar 2020. gada 30. aprīļa vēstuli (turpmāk tekstā – "2020. gada 30. aprīļa vēstule") un atbildētāju gadījumā – ar četrām atsevišķām vēstulēm, kas visas datētas ar 2020. gada 29. maiju.

25 Savā 2020. gada 30. aprīļa atbildē uz jautājumu, ar kuru viņš aicināts tieši un skaidri precizēt prasījumu otrās daļas, kas izvirzīta galvenokārt, juridisko pamatu, prasītājs norādīja, ka ar minēto prasījumu daļu tiecās panākt, lai tiktu konstatēta iestāžu ārpuslīgumiskā atbildība, pamatojoties uz LESD 268. un 340. pantu. Atbildētāji aicināti iesniegt savus iespējamos apsvērumus par minēto atbildi.

26 2020. gada 11. jūnijā prasītājs iesniedza apsvērumus par atbildētāju atbildēm uz jautājumiem, kas tiem bija uzdoti saistībā ar otro procesa organizatorisko pasākumu (turpmāk tekstā – "2020. gada 11. jūnija apsvērumi").

27 Ar četrām atsevišķām vēstulēm, kas visas datētas ar 2020. gada 12. jūniju, atbildētāji iesniedza apsvērumus par prasītāja 2020. gada 30. aprīļa atbildi.

28 Ar 2020. gada 25. jūnija vēstuli, ko nolemts iekļaut tiesvedības lietas materiālos, misija *Eulex Kosovo* iesniedza apsvērumus par 2020. gada 11. jūnija apsvērumiem.

29 2020. gada 1. decembrī pēc tiesneses referentes priekšlikuma Vispārējā tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) pieņēma procesa organizatorisko pasākumu (turpmāk tekstā – "trešais procesa organizatoriskais pasākums"), ar kuru prasītājs un atbildētāji aicināti atbildēt uz dažādiem jautājumiem, un tie to attiecīgi izdarīja: Komisija – ar 2020. gada 23. decembra vēstuli, prasītājs – ar 2020. gada 24. decembra vēstuli un Padome, EĀDD un misija *Eulex Kosovo* – ar trim atsevišķām vēstulēm, kas visas datētas ar 2021. gada 5. janvāri.

30 Ar 2021. gada 14. janvāra vēstuli prasītājs iesniedza apsvērumus par misijas *Eulex Kosovo* atbildi uz pirmo jautājumu, kas tai bija uzdots saistībā ar trešo procesa organizatorisko pasākumu (turpmāk tekstā – "2021. gada 14. janvāra apsvērumi").

III. Prasījumi

31 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

"Galvenokārt:

1. attiecībā uz tiesībām, kas izriet no privāto tiesību līguma:

   – pārkvalificēt viņa līgumattiecības par darba līgumu uz nenoteiktu laiku;

   – konstatēt, ka atbildētāji nav izpildījuši savas līgumsaistības, it īpaši pienākumu iepriekš paziņot par līguma uz nenoteiktu laiku izbeigšanu;

     līdz ar to, lai atlīdzinātu kaitējumu, kāds esot nodarīts, ļaunprātīgi izmantojot secīgus [LNL], radot prasītājam ilgstošu nenoteiktību, un ar pienākuma par iepriekšējs paziņojuma nosūtīšanu par līguma izbeigšanu neizpildi:

     – piespriest atbildētājiem samaksāt prasītājam kompensāciju par uzteikumu 176 601,55 EUR, kas aprēķināta, pamatojoties uz viņa darba stāžu [..] Savienības izveidotajās misijās;

     – pakārtoti – piespriest atbildētājiem samaksāt prasītājam kompensāciju par uzteikumu 45 985,15 EUR, kas aprēķināta, pamatojoties uz viņa līgumattiecību [ilgumu] ar *Eulex Kosovo*;

   – atzīt, ka prasītāja atlaišana no darba bija nelikumīga, un līdz ar to piespriest atbildētājiem samaksāt viņam kompensāciju, kas *ex aequo et bono* novērtēta 50 000 EUR apmērā;

   – konstatēt, ka atbildētāji nav sagatavojuši likumā paredzētos dokumentus saistībā ar līguma izbeigšanu, un

– piespriest samaksāt prasītājam summu 100 EUR par katru kavējuma dienu, sākot no šīs prasības celšanas dienas;

– uzdot nosūtīt prasītājam personāla dokumentus saistībā ar līguma izbeigšanu;

– piespriest atbildētājiem samaksāt procentus par iepriekš minētajām summām, kas aprēķināti saskaņā ar Beļģijas likumā noteikto likmi;

2. attiecībā uz pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu un pastāvošo diskrimināciju:

– atzīt, ka [Padome, Komisija un EĀDD] laikā, kad prasītājs bija nodarbināts atbildētāju izveidotajās misijās, bez objektīva pamatojuma pret viņu izturējās diskriminējoši attiecībā uz atalgojumu, tiesībām uz pensiju un saistītajām priekšrocībām, kā arī attiecībā uz nodarbinātības nākotnē garantiju;

– konstatēt, ka prasītājs bija jāpieņem darbā kā EĀDD, Padomes un Komisijas pagaidu darbinieks;

– piespriest [Padomei, Komisijai un EĀDD] atlīdzināt atalgojuma, pensijas, pabalstu un priekšrocību zaudējumu sakarā ar iepriekš minētajiem [Savienības] tiesību pārkāpumiem;

piespriest [atbildētājiem] samaksāt [prasītājam] procentus par šīm summām, kas aprēķināti saskaņā ar Beļģijas likumā noteikto likmi;

– noteikt termiņu, kādā lietas dalībniekiem ir jānosaka šī kompensācija, ņemot vērā pakāpi un līmeni, kādā prasītājs bija jāieceļ, vidējo algas pieaugumu, karjeras attīstību, pabalstus, kādi viņam bija jāsaņem saskaņā ar šo pagaidu darbinieka līgumu, un salīdzināt iegūtos rezultātus ar viņa faktiski saņemto atlīdzību;

pakārtoti:

– konstatēt, ka atbildētāji nav izpildījuši pienākumus;

– piespriest atlīdzināt prasītājam zaudējumus, kuri izriet no minētajiem pārkāpumiem un kuri *ex aequo et bono* ir novērtēti 150 000,00 EUR apmērā;

katrā ziņā:

piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.”

32 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– galvenokārt – atzīt prasību par nepieņemamu, ciktāl tā ir vērsta pret Padomi;

– pakārtoti – atzīt prasību par nepieņemamu, jo tā ir iesniegta ārpus termiņa;

– vēl pakārtotāk – atzīt prasību par nepamatotu;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepieņemamu attiecībā pret Komisiju;

– pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

34 EĀDD prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā nepieņemamu, jo tā ir iesniegta ārpus termiņa;

– katrā ziņā noraidīt prasību kā nepieņemamu, ciktāl tā ir vērsta pret EĀDD;

– pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

35 Misijas *Eulex Kosovo* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– galvenokārt – noraidīt prasību kā nepieņemamu, ciktāl tā ir iesniegta ārpus termiņa;

– pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskais pamatojums

36 Vispirms prasītāja minēto iemeslu dēļ ir jāapmierina viņa, pamatojoties uz Reglamenta 66. pantu, izteiktie lūgumi par personas datu nepubliskošanu un anonimizēšanu, kas minēti šā sprieduma 14. un 20. punktā.

A. Ievada apsvērumi

37 Iesākumā pareizas tiesvedības labad, pirmām kārtām, ir precīzi jānosaka prasības, kā arī prasītāja prasījumu pirmo trīs daļu juridiskais pamats un priekšmets. Otrām kārtām, tiks atgādināts sprieduma apelācijas tiesvedībā apjoms.

1. Par prasības, kā arī prasītāja prasījumu pirmo trīs daļu juridisko pamatu un priekšmetu

38 Ar prasījumu pirmajām trim daļām, kā Tiesa rezumējusi sprieduma apelācijas tiesvedībā 3. punktā, būtībā prasītājs oficiāli lūdz Vispārējo tiesu:

– galvenokārt – pārkvalificēt viņa līgumattiecības par darba līgumu uz nenoteiktu laiku (turpmāk tekstā – "līgums uz nenoteiktu laiku"), konstatēt, ka atbildētāji nav izpildījuši līgumsaistības, it īpaši pienākumu iepriekš paziņot par līguma uz nenoteiktu laiku izbeigšanu, konstatēt, ka prasītāja atbrīvošana no darba bijusi nelikumīga, un līdz ar to piespriest minētajiem lietas dalībniekiem samaksāt kompensāciju par kaitējumu, kas nodarīts, ļaunprātīgi izmantojot

secīgi noslēgtus LNL, neizpildot pienākumu iepriekš paziņot par līguma izbeigšanu un nelikumīgi atbrīvojot no darba (turpmāk tekstā – "prasījumu pirmā daļa");

– galvenokārt – atzīt, ka Padome, Komisija un EĀDD laikā, kad prasītājs bija nodarbināts šā sprieduma 1.–3. punktā minētajās Savienības starptautiskajās misijās (turpmāk tekstā – "misijas"), pret viņu izturējās diskriminējoši attiecībā uz atalgojumu, tiesībām uz pensiju un citām priekšrocībām, konstatēt, ka kādam no atbildētājiem būtu vajadzējis pieņemt prasītāju darbā kā pagaidu darbinieku, un līdz ar to piespriest atbildētājiem izmaksāt prasītājam kompensāciju par viņam šajā ziņā nodarīto kaitējumu (turpmāk tekstā – "prasījumu otrā daļa"), un

– pakārtoti – pamatojoties uz ārpuslīgumisko atbildību, piespriest atbildētājiem atlīdzināt kaitējumu, kas izriet no to pienākumu neizpildes (turpmāk tekstā – "prasījumu trešā daļa").

39 Pirmkārt, uzreiz ir jāskata jautājums par to, vai – kā Padome, EĀDD un misija *Eulex Kosovo* netieši apgalvo, ciktāl tie izvirza iebildes par prasības nepieņemamību tās novēlotības dēļ, – minētā prasība ir jāuzskata par atcelšanas prasību, kas iesniegta, pamatojoties uz LESD 263. pantu.

40 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, protams, pieteikumā par lietas ierosināšanu ir ietvertas vairākas norādes, kas var likt domāt, ka prasība – vismaz daļēji – būtu pamatota ar LESD 263. panta normām. Tādējādi prasības pieteikuma pirmās lappuses augšā ir minēts nosaukums "Atcelšanas prasība un prasība atlīdzināt kaitējumu", un prasības pieteikuma 158. punktā prasītājs apstiprina, ka "lēmums par [viņa līguma] neatjaunošanu ir nelikumīgs un ir jāatceļ". Turklāt prasībai pievienoto materiālu sarakstam ir dots nosaukums "[..] atcelšanas prasībai pievienoto materiālu saraksts", un prasības pielikumi ir norādīti kā "Atcelšanas prasības pielikums Nr. [..]".

41 Tomēr papildus apstāklim, ka gan savos apsvērumos par iebildēm par nepieņemamību, gan replikas rakstā prasītājs formāli apstrīd, ka būtu cēlis atcelšanas prasību, būtībā no prasības skaidrā veida izriet, ka, neraugoties uz terminoloģiskajām neprecizitātēm viņa procesuālajos rakstos, kas norādītas šā sprieduma 40. punktā, prasītājam nav bijis nodoma celt prasību saskaņā ar LESD 263. pantu.

42 Proti, pirmām kārtām, prasītāja prasījumu pirmajās trīs daļās, kurās ir oficiāli noteikts strīda priekšmets, nav ietverts nekāds lūgums atcelt jebkādu tiesību aktu, it īpaši 2014. gada 26. jūnija vēstuli vai lēmumu, ko ar šo vēstuli viņam darīja zināmu. Turpretī ir jākonstatē – kā tas ir detalizēti izklāstīts šā sprieduma 50.–62. punktā –, ka minētajās prasījumu daļās ir ietvertas vienīgi, no vienas puses, prasības pārkvalificēt secīgus LNL par līgumu uz nenoteiktu laiku un, no otras puses, prasības atlīdzināt līgumisko un ārpuslīgumisko kaitējumu.

43 Otrām kārtām, pretēji tam, ko būtībā apgalvo Padome un EĀDD to izvirzītajās iebildēs par nepieņemamību un misija *Eulex Kosovo* tās iebildumu rakstā, prasītājs neapstrīd sava līguma nepagarināšanas pamatotību. Proti, kā prasītājs to ir oficiāli norādījis gan savos apsvērumos par iebildēm par nepieņemamību, gan replikas rakstā, viņš vispārīgi neapstrīd misijas *Eulex Kosovo* tiesības izbeigt darba attiecības un nelūdz atjaunot viņu darbā.

44 Trešām kārtām, nekur savos procesuālajos rakstos prasītājs neapgalvo, ka būtu pierādījis kāda tiesību akta nelikumību, lai lūgtu tā atcelšanu. Turklāt būtībā, kā prasītājs norādīja savā atbildē uz jautājumu, ko viņam uzdeva tiesas sēdē un kas atzīmēts tiesas sēdes protokolā, lai arī viņš atsaucas uz Vienotās rīcības 2008/124 nelikumību, lai saņemtu viņa apgalvotā ārpuslīgumiskā kaitējuma atlīdzinājumu, tas ir prasījumu otrajā daļā, kura izvirzīta galvenokārt.

45 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka šī prasība nav celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu. Tādējādi iebilde par nepieņemamību, kas secināta no atcelšanas prasības apgalvotās novēlotības, iebilde, kuru Padome, EĀDD un misija *Eulex Kosovo* cēla par 2014. gada 26. jūnija vēstuli, ir jānoraida kā faktiski un tiesiski nepamatota.

46 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai – kā prasītājs apgalvoja tiesvedības rakstveida daļā – prasībā ir ietverta iebilde par prettiesiskumu atbilstoši LESD 277. pantam, kas izvirzīta par Vienoto rīcību 2008/124.

47 Proti, savos apsvērumos par iebildēm par nepieņemamību un replikas rakstā prasītājs uzsver, ka šajā lietā, lai gan viņa pamati attiecas uz līgumiem piemērojamo tiesību pārkāpumu, viņš ir cēlis nevis atcelšanas prasību, pamatojoties uz LESD 263. pantu, "bet prasību par kaitējuma atlīdzību, kas pamatota ar, galvenokārt, [LESD] 272. pantu un pēc tam, pakārtoti, ar LESD 277. pantu (iebilde par prettiesiskumu) un 268. pantu (Savienības ārpuslīgumiskā atbildība)".

48 Šajā ziņā, kā jau norādīts šā sprieduma 44. punktā, no prasītāja procesuālajiem rakstiem izriet, ka viņš atsaucas uz Vienotās rīcības 2008/124 nelikumību tikai tādēļ, lai pierādītu savas prasības atlīdzināt ārpuslīgumisko kaitējumu pamatotību, ko viņš apgalvo savu prasījumu otrajā daļā, kas izvirzīta galvenokārt. Turklāt, pat pieņemot, ka prasītājs ir izvirzījis iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz Vienoto rīcību 2008/124, pamatojoties uz LESD 277. pantu, būtu jākonstatē, ka šis lūgums nav nekādā veidā argumentēts, nedz pamatojoties uz tiesībām, nedz faktiem, kas izvērsti prasības pieteikumā, un ka tāpēc, ņemot vērā, ka prasības pieteikumā nav sniegti argumenti šādas iebildes atbalstam, ir jākonstatē, ka tas neatbilst Reglamenta 76. panta d) punktā paredzētajiem nosacījumiem un līdz ar to tas ir jāatzīst par nepieņemamu (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2016. gada 14. jūlijs, *Alesa*/Komisija, T-99/14, nav publicēts, EU:T:2016:413, 87.–91. punkts, un spriedumu, 2021. gada 3. marts, *Barata*/Parlaments, T-723/18, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2021:113, 59.–62. punkts).

49 Treškārt, ir jānosaka prasītāja prasījumu pirmo trīs daļu juridiskais pamats un priekšmets.

50 Prasījumu pirmā daļa, kas izvirzīta galvenokārt, pirmām kārtām, ir formulēta atbilstoši LESD 272. pantam un nodota Savienības tiesu izskatīšanai saskaņā ar šķīrējklauzulu, ar kuru kompetence piešķirta šai tiesai un kura ir minēta pēdējā LNL, kas noslēgts starp prasītāju un misiju *Eulex Kosovo*.

51 Proti, no prasības pieteikuma pamatojuma "Tiesu kompetence" izriet, ka prasītājs, to atkārtojot, atsaucas uz minēto šķīrējklauzulu, kurā ir norādīta Eiropas Savienības Tiesa kā tāda, kas ir kompetenta risināt strīdu saistībā ar minēto līgumu, skaidri atsaucoties uz LESD 272. pantu.

52 Otrām kārtām, attiecībā uz prasījumu pirmajā daļā izteiktajām prasībām – kā izriet no Tiesas veiktā rezumējuma un kā tas atkārtots šā sprieduma 38. punktā – prasītājs lūdz Vispārējo tiesu pārkvalificēt secīgos LNL par darba līgumu uz nenoteiktu laiku un konstatēt, ka apstākļi, kādos misija *Eulex Kosovo* izbeidza šo līgumu uz nenoteiktu laiku, pārkāpj darba tiesības, kādas piemērojamas šāda veida līgumam. Šajā ziņā pašā prasījumu pirmās daļas izklāstā, kā tas atkārtots šā sprieduma 31. punktā, prasītājs pamatojas it īpaši uz formāliem un materiāliem noteikumiem, kas piemērojami līguma uz nenoteiktu laiku izbeigšanai, un atsaucas uz noteikumiem par kompensāciju uzteikumu jomā.

53 Tādējādi prasības priekšmets attiecībā uz prasījumu pirmo daļu, kas izvirzīta galvenokārt, iekļaujas ietvarā, kurš noteikts ar prasītāja darba līgumu(-iem), to(-os) skatot un interpretējot atbilstoši piemērojamām darba tiesībām.

54 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāuzskata, ka ar prasījumu pirmo daļu, kas izvirzīta galvenokārt, ņemot vērā tiesības, kuras piemērojamas aplūkojamajām līgumattiecībām, tiecas, pirmām kārtām, panākt secīgo LNL pārkvalificēšanu par līgumu uz nenoteiktu laiku un, otrām kārtām, minētās pārkvalificēšanas rezultātā un tāpēc, ka atbildētāji nav izpildījuši savas līgumsaistības, panākt, lai tiktu atlīdzināts viss apgalvotais līgumiskais kaitējums, kas nodarīts, ļaunprātīgi izmantojot secīgus LNL un pārkāpjot prasītāja tiesības saistībā ar līgumu uz nenoteiktu laiku, kā arī šāda veida līguma izbeigšanas nosacījumus.

55 Attiecībā uz prasījumu otro daļu, kas arī izvirzīta galvenokārt, pirmām kārtām, savā 2020. gada 30. aprīļa atbildē prasītājs norādīja, ka minētās prasījumu daļas nolūks bija "konstatēt iestāžu ārpuslīgumisko atbildību, pamatojoties uz [LESD] 268. un 340. pantu, saistībā ar tiesiskā regulējuma noteikšanu [..] attiecībā uz starptautisko līgumdarbinieku nodarbināšanu no misiju puses, kas bija nelikumīga prasībā minēto iemeslu dēļ".

56 Otrām kārtām, ir jākonstatē, ka, lai gan šāds juridiskais pamats prasības pieteikumā tieši nebija minēts, no tā pamatojuma skaidri izriet, ka minētās prasījumu daļas mērķis ir panākt atlīdzinājumu kaitējumam, kas saistīts ar iestāžu izvēlēm sakarā ar starptautiskā civilā personāla darbā pieņemšanas politiku Savienības starptautiskajās misijās, kurās prasītājs strādāja.

57 Vispirms – kā Tiesa pati rezumēja sprieduma apelācijas tiesvedībā 3. punktā – ar prasījumu otro daļu prasītājs lūdz Vispārējo tiesu atzīt, ka Padome, Komisija un EĀDD laikā, kad prasītājs bija nodarbināts šā sprieduma 1.–3. punktā minētajās trīs misijās, pret viņu izturējās diskriminējoši attiecībā uz atalgojumu, tiesībām uz pensiju un saistītajām priekšrocībām, konstatēt, ka kādai no šīm iestādēm esot vajadzējis pieņemt prasītāju darbā kā pagaidu darbinieku, un tāpēc piespriest tām atlīdzināt nodarīto kaitējumu.

58 Turpinot – prasība par kaitējuma atlīdzināšanu, kura ietverta prasījumu otrajā daļā, nav vērsta pret misiju *Eulex Kosovo*, līgumslēdzēju pusi, ar ko prasītājs bija noslēdzis pēdējo LNL, kurā ietverta šķīrējklauzula, ar ko kompetence piešķirta Savienības tiesai.

59 Visbeidzot – savos apsvērumos par iebildēm par nepieņemamību attiecībā uz prasījumu otro daļu, kā norādīts šā sprieduma 55. punktā, prasītājs ne tikai ir skaidri norādījis LESD 268. un 340. pantu normas, bet turklāt ir precizējis – to atkārtojot – prasībā minēto pamatojumu, ar ko tiecas pamatot savu prasību par kaitējuma atlīdzināšanu saistībā ar attiecīgo atbildētāju ārpuslīgumisko atbildību.

60 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāuzskata, ka prasījumu otrā daļa, kas izvirzīta galvenokārt, ir pamatota ar LESD 268. un 340. panta normām un tās mērķis ir panākt, lai Padome, Komisija un EĀDD atlīdzina ārpuslīgumisko kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts sakarā ar starptautiskā civilā personāla darbā pieņemšanas politiku misijās, kurās viņš strādāja.

61 Attiecībā uz prasījumu trešo daļu, kas izvirzīta pakārtoti, nav strīda par to, ka tā balstās uz LESD 268. un 340. pantu. Minēto prasījumu daļas mērķis ir konstatēt "Eiropas iestāžu" ārpuslīgumisko atbildību sakarā ar kaitējumu, kas tiktu nodarīts prasītājam gadījumā, ja Vispārējā tiesa noraidītu abas pirmās viņa prasījumu daļas, kuras izvirzītas galvenokārt.

62 Rezumējot, attiecībā uz šīs prasības priekšmeta noteikšanu no šā sprieduma 45., 48., 54., 60. un 61. punktā veiktajiem konstatējumiem izriet, ka attiecībā uz prasījumu pirmo daļu, kas izvirzīta galvenokārt, šī prasība ir celta atbilstoši pēdējā LNL minētajai šķīrējklauzulai, ar kuru

kompetence piešķirta Savienības tiesai, un ka attiecībā uz prasījumu otro daļu, kas arī izvirzīta galvenokārt, un prasījumu trešo daļu, kas izvirzīta pakārtoti, šī prasība ir prasība par ārpuslīgumisko atbildību, kura celta, pamatojoties uz LESD 268. un 340. pantu.

2. Par Vispārējās tiesas kompetenci pēc sprieduma apelācijas tiesvedībā

63 Ar sprieduma apelācijas tiesvedībā rezolutīvās daļas 1. punktu Tiesa atcēla sākotnējo rīkojumu kopumā. Turklāt, ņemot vērā, ka Tiesa nevarēja skatīt lietu pēc būtības, tā rezolutīvās daļas 2. punktā nolēma nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā. Līdz ar to Vispārējai tiesai ir jālemj par visām prasības prasījumu daļām.

64 Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz prasījumu pirmo daļu ir jāatgādina, ka sprieduma apelācijas tiesvedībā 49. un 50. punktā Tiesa uzskatīja, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot acīmredzamu savas kompetences lemt it īpaši par minēto prasījumu daļu neesamību, lai gan, ņemot vērā 1982. gada 1. jūlija sprieduma *Porta*/Komisija (109/81, EU:C:1982:253) 10. punktu, kuru Tiesa min sprieduma apelācijas tiesvedībā 44. punktā, tai būtu vajadzējis pārbaudīt, vai – un attiecīgā gadījumā, cik lielā mērā, – tā varēja ņemt vērā arī darba līgumus, kas bija spēkā pirms pēdējā LNL.

65 Taču no sprieduma apelācijas tiesvedībā 45.–47. punkta izriet, ka, ciktāl prasītāja prasības ir saistītas ar tādu vienotu un turpinātu darba attiecību esamību, kuras balstītas uz secīgi noslēgtiem LNL, to mērķis ir pārkvalificēt visus līgumus un tās ir balstītas uz visiem šiem līgumiem, ieskaitot pēdējo LNL. Tiesa minētā sprieduma 48. punktā no tā secināja, ka celtajā prasībā ir ietverti lūgumi, kas izriet arī no pēdējā LNL.

66 Līdz ar to prasības, kas minētas prasījumu pirmajā daļā, Vispārējai tiesai ir jāvērtē, ņemot vērā arī darba līgumus, kuri bija spēkā pirms pēdējā LNL.

67 Otrkārt, ņemot vērā, ka prasītāja gan prasījumu otrajā, gan trešajā daļā izvirzītās prasības atlīdzināt kaitējumu nav iesniegtas saskaņā ar šķīrējklauzulu atbilstoši LESD 272. pantam, bet pamatojoties uz LESD 268. pantu un 340. panta otro daļu, Vispārējās tiesas kompetence lemt par šīm prasībām nav atkarīga no dažādajos prasītāja noslēgtajos LNL ietvertajām šķīrējklauzulām.

68 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka Vispārējās tiesas un – apelācijas sūdzības gadījumā – Tiesas kompetencē ir pārbaudīt personāla vadības aktus, kas attiecas uz operācijām "konkrētajā vietā". Tiesa uzskata, ka šī kompetence saistībā ar strīdiem ārpuslīgumiskās atbildības jomā izriet no LESD 268. panta, kas aplūkots kopā ar LESD 340. panta otro daļu, ņemot vērā LES 19. panta 1. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, H/Padome u.c., C-455/14 P, EU:C:2016:569, 58. punkts). Šajā ziņā Tiesa nosprieda, ka lēmumi par misijas locekļu pārcelšanu amatā operāciju vietā, lai gan tie ir pieņemti kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) kontekstā, nav akti, kas paredzēti LES 24. panta 1. punkta otrajā daļā un LESD 275. panta pirmajā daļā, un ka tādējādi tie ietilpst Savienības tiesas kompetencē saskaņā ar LESD vispārējiem noteikumiem, kuri minēti iepriekš attiecībā uz strīdiem ārpuslīgumiskās atbildības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 19. jūlijs, H/Padome u.c., C-455/14 P, EU:C:2016:569, 59. punkts).

69 Šajā lietā no prasītāja prasījumu otrajā un trešajā daļā minēto prasību atlīdzināt kaitējumu attiecīgajiem priekšmetiem, kuri noteikti šā sprieduma 55.–61. punktā, izriet, ka šīs prasības, ciktāl tās ir vispārīgi saistītas ar tiesību normām par misiju starptautiskā civilā personāla pieņemšanu darbā uz līguma pamata un ar īpašajiem prasītāja darbā pieņemšanas nosacījumiem,

attiecas uz personāla vadības aktiem. Līdz ar to, ņemot vērā šā sprieduma 68. punktā minēto judikatūru, Vispārējās tiesas kompetencē ir vērtēt minētās prasības, pamatojoties uz LESD 268. pantu un 340. panta otro daļu.

70 Secinājumā – Vispārējās tiesas kompetencē ir vērtēt, pirmām kārtām, prasības, kas ir izvirzītas prasījumu pirmajā daļā, atbilstoši pēdējā LNL ietvertajai šķīrējklauzulai, ar kuru kompetence piešķirta Savienības tiesai, un, otrām kārtām, prasības, kas minētas prasījumu otrajā un trešajā daļā un izvirzītas attiecīgi galvenokārt un pakārtoti, pamatojoties uz LESD 268. pantu un 340. panta otro daļu.

B. Par pieņemamību

71 Atbildētāji izvirza vairākas iebildes par nepieņemamību. Tie – atsevišķi vai kopā – norāda, pirmām kārtām, ka pakārtoti izvirzītā prasība atlīdzināt kaitējumu neesot pietiekami skaidra un, otrām kārtām, ka uz tiem neesot attiecināmi prasītāja minētie fakti, lēmumi un iespējamie pārkāpumi.

72 Prasītājs apstrīd šo abu iebilžu par nepieņemamību pamatotību.

73 Uzreiz jānorāda – saistībā ar pirmo iebildi par nepieņemamību, kas attiecas uz pakārtoti izvirzītās prasības atlīdzināt kaitējumu skaidrības trūkumu un kas ir saistīta tikai ar prasījumu trešo daļu, – ciktāl šī daļa ir tieši minēta pakārtoti attiecībā pret divām pirmajām prasījumu daļām, tai ir jāparedz iespējama pārbaude gadījumā, ja abas pirmās prasījumu daļas tiktu noraidītas.

74 Saistībā ar otro iebildi par nepieņemamību, kura attiecas uz to, ka prasītāja minētie fakti, lēmumi un iespējamie pārkāpumi neesot attiecināmi uz atbildētājiem, šie pēdējie būtībā norāda, ka tie nav nodibinājuši nekādas līgumattiecības ar prasītāju (Padomes, EĀDD un Komisijas gadījumā) vai ka tie nav nodibinājuši ar prasītāju līgumattiecības pirms 2010. gada 5. aprīļa (misijas *Eulex Kosovo* gadījumā). Līdz ar to pārmestā rīcība vai nu pilnīgi, vai daļēji neesot uz tiem attiecināma.

75 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka visi argumenti, kas izvirzīti šīs iebildes par nepieņemamību pamatojumam, attiecas – vismaz būtībā – uz prasību pārkvalificēt secīgos LNL par līgumu uz nenoteiktu laiku un prasību atlīdzināt līgumisko kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts. Ņemot vērā šā sprieduma 54. punktā veikto konstatējumu, minētās prasības prasītājs minēja prasījumu pirmajā daļā, kas izvirzīta galvenokārt. Līdz ar to ir jāuzskata, ka būtībā minētā iebilde par nepieņemamību ir vērsta nevis pret prasību kopumā, bet tikai pret prasījumu pirmo daļu.

76 Otrkārt, ir jākonstatē, ka tad, ja Vispārējai tiesai saistībā ar šķīrējklauzulu atbilstoši LESD 272. pantam ir iesniegta prasība par darba tiesībām, kas it īpaši attiecas uz jautājumu par to, vai līgumattiecības ir pārkvalificējamas par līgumu uz nenoteiktu laiku, vērtējums par attiecīgo atbildētāju iespējamo iesaisti minētajās attiecībās un, attiecīgā gadījumā, par atbilstīgo laikposmu ir cieši saistīts ar prasības pamatotības vērtējumu.

77 Treškārt, tas pats attiecas uz vērtējumu par to, vai un cik lielā mērā katrs no atbildētājiem ir atbildīgs par līgumiskajiem zaudējumiem, uz kuriem atsaucas prasītājs prasījumu pirmajā daļā, *a fortiori* daļā, kurā prasība pārkvalificēt par līgumu uz nenoteiktu laiku un sekojošā prasība atlīdzināt kaitējumu attiecas ne tikai uz darba attiecībām, kuras prasītājs nodibināja saistībā ar darbu misijā *Eulex Kosovo*, bet arī uz darba attiecībām, kas bija nodibinātas saistībā ar abām pirmajām misijām, kuras minētas šā sprieduma 1. un 2. punktā. Taču, pirmām kārtām, attiecībā uz misiju *Eulex Kosovo* jānorāda – tai juridiskas personas statuss piešķirts tikai 2014. gadā, pēc tam, kad ar Lēmumu 2014/349 Vienotajā rīcībā 2008/124 iekļauts 15.a pants. Otrām kārtām,

attiecībā uz abām pirmajām misijām jāmin – kā izriet no šā sprieduma 1. un 2. punkta –, ka tās vairs nepastāv. Līdz ar to, ja prasība pārkvalificēt visas prasītāja darba attiecības trijās misijās laikposmā no 1994. gada 20. augusta līdz 2014. gada 14. novembrim par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku un prasība atlīdzināt apgalvoto līgumisko kaitējumu tiktu pieņemtas, būtu nepieciešams – katrā ziņā līdz juridiskās personas statusa piešķiršanai misijai *Eulex Kosovo* 2014. gada 12. jūnijā – noteikt Savienības iestādes, uz kurām ir attiecināma atbildība par attiecīgajām darbībām.

78 Tādējādi, noslēdzot pārbaudi pēc būtības par prasījumu pirmo daļu, iespējams, ņemot vērā piemērojamās tiesību normas, būs jānosaka, cik lielā mērā prasītāja izvirzītās prasības minētajā prasījumu daļā ir pamatotas attiecībā uz katru atbildētāju.

79 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus un lietas apstākļus, Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu labas tiesvedības interesēs vispirms vērtēt prasījumu pirmajā daļā izvirzītās prasības un pēc tam, iespējams, vērtēt minētās iebildes par nepieņemamību (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2002. gada 26. februāris, Padome/*Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 52. punkts).

C. Par lietas būtību

1. Par galvenokārt izvirzīto prasību pārkvalificēt līgumattiecības par līgumu uz nenoteiktu laiku un atlīdzināt līgumisko kaitējumu (prasījumu pirmā daļa)

a) Par prasību pārkvalificēt secīgi noslēgtos LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku

80 Attiecībā uz prasījumu pirmajā daļā minētās prasības pamatotības vērtējumu, ciktāl ar to tiecas panākt, lai prasītāja secīgi noslēgtos LNL pārkvalificē par līgumu uz nenoteiktu laiku, ir jānorāda, ka daļā, kas attiecas uz prasības priekšmetu, un prasības pieteikuma prasījumos prasītājs ar prasījumu pirmo daļu, vispārīgi formulējot, lūdz "pārkvalificēt viņa līgumattiecības par [līgumu uz nenoteiktu laiku]". Turklāt no prasības pieteikuma motīviem, ar kuriem pamatota minētā prasība, izriet, ka prasītājs ar "līgumattiecībām" saprot visus secīgos LNL, ko viņš ir noslēdzis saistībā ar savu darbību šā sprieduma 1.–3. punktā minētajās misijās. Tādējādi prasība pārkvalificēt līgumattiecības par līgumu uz nenoteiktu laiku un prasība atlīdzināt apgalvoto līgumisko kaitējumu galvenokārt attiecas uz visiem līgumiem, kas noslēgti saistībā ar viņa darbību misijās, un pakārtoti – uz vienpadsmit LNL saistībā ar viņa darbību misijā *Eulex Kosovo*.

81 Tomēr no sprieduma apelācijas tiesvedībā izriet, ka Vispārējās tiesas kompetence ir noteikta pēdējā LNL iekļautajā šķīrējklauzulā, ar kuru kompetence piešķirta Savienības tiesai, un ka saskaņā ar to, kas konstatēts šā sprieduma 64.–66. punktā, šī kompetence attiecas uz visām prasībām, kuras izriet no pēdējā LNL vai kurām ir tieša saistība ar pienākumiem, kas izriet no šā līguma.

82 Līdz ar to, ciktāl pēdējais LNL ir daļa no vienpadsmit LNL, kas attiecas uz prasītāja darbību misijā *Eulex Kosovo*, vispirms ir jāvērtē prasītāja prasība vienpadsmit LNL pārkvalificēt par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku. Ja šī prasība tiktu noraidīta, Vispārējās tiesas kompetencē nebūtu vērtēt prasību abus pirmos LNL kopumus pārkvalificēt par līgumu uz nenoteiktu laiku, kurus prasītājs bija noslēdzis saistībā ar savu darbību abās pirmajās misijās, kas minētas šā sprieduma 1. un 2. punktā, jo šajos pēdējos minētajos LNL nebija iekļauta šķīrējklauzula, ar kuru kompetence piešķirta Savienības tiesai.

83 Lai izskatītu prasību vienpadsmit LNL pārkvalificēt par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku, ir jānosaka tiesību normas, kas piemērojamas līgumattiecībām starp prasītāju un misiju *Eulex Kosovo* vai misijas vadītājiem attiecībā uz deviņiem pirmajiem LNL, un tad jāpiemēro šīs tiesību normas.

1) Par vienpadsmit LNL piemērojamo tiesību normu noteikšanu

84 Runājot par tiesību normām, kuras piemērojamas prasītāja līgumattiecībām misijā *Eulex Kosovo*, viņš apgalvo, pirmām kārtām, ka esot pārkāptas dažādas Beļģijas tiesību normas un, pakārtoti, Īrijas tiesību normas, kā arī, otrām kārtām, ka ir pārkāptas vairākas Savienības tiesību normas un vispārējie principi, it īpaši principi un noteikumi, kas ir noteikti Padomes Direktīvā 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.) vai izriet no šīs direktīvas. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.), normām, it īpaši tās 8. panta 4. punktu, šai lietai būtu jāpiemēro Beļģijas tiesību normas. Attiecībā uz Savienības tiesību vispārējo principu apgalvoto pārkāpumu prasītājs atsaucas uz Savienības tiesas judikatūru, no kuras izrietot, ka uz principiem, kas izriet no Direktīvas 1999/70, var atsaukties attiecībā pret Savienības iestādēm, ja tie ir minētajām iestādēm tieši piemērojamo LES pamatnoteikumu un vispārīgo principu konkrēta izpausme. Turklāt prasītājs atsaucas uz Eiropas Ombuda izstrādāto Eiropas labas administratīvās prakses kodeksu (turpmāk tekstā – "labas prakses kodekss"), kurā – prasītāja ieskatā – būtībā ir atkārtotas visas darba ņēmēju tiesības un kā tās ir aizsargātas ar Savienības instrumentiem un valstu tiesību aktiem.

85 Vispirms prasītājs apgalvo, ka, pirmām kārtām, viņa pieņemšana darbā uz secīgi noslēgtu LNL pamata esot bijusi negodīga un ka pirms minēto LNL noslēgšanas neesot tikušas ievērotas formalitātes, kādas ir prasītas atbilstoši Beļģijas tiesību normām. Līdz ar to prasītājs lūdz, lai viņa līgumattiecības pārkvalificē par līgumu uz nenoteiktu laiku. Otrām kārtām, saistībā ar šo pārkvalificēšanu esot pārkāpts to tiesību kopums, kāds tam bija atbilstoši līgumu uz nenoteiktu laiku regulējumam nodarbināta darba ņēmēja statusā, tostarp sociālā nodrošinājuma un pensijas jomā, kā arī saistībā ar informēšanu, konsultēšanu, paziņošanu un līguma izbeigšanu. Turpretī prasītājs norāda, ka neapstrīd lēmuma nepagarināt viņa līgumu likumību un nelūdz atjaunot viņu darbā.

86 Turpinot prasītājs iebilst pret argumentu, ka viņa līgumattiecībām piemērojamās tiesību normas būtu misijas *Eulex Kosovo* autonomās tiesību normas, ciktāl tiesību instrumenti, uz kuriem tā atsaucas, neesot uz viņu attiecināmi.

87 Visbeidzot – atbildot uz jautājumu, kas prasītājam uzdots saistībā ar pirmo procesa organizatorisko pasākumu un ar ko viņš aicināts sniegt iespējamus apsvērumus par Īrijas tiesību aktiem, kuri – misijas *Eulex Kosovo* ieskatā – esot piemērojami šai lietai, viņš apgalvo, ka, pirmām kārtām, šīs lietas apstākļos neesot bijis objektīvu iemeslu, kas pamatotu LNL izmantošanu, pārsniedzot četru gadu termiņu, kurš paredzēts *Protection of Employees (Fixed – Term Work) Act 2003* (2003. gada likums par darbinieku tiesību aizsardzību (darbs uz noteiktu laiku); turpmāk tekstā – "2003. gada likums") 9. pantā, un ka tādējādi saskaņā ar minēto pantu līgumattiecības esot vajadzējis pārkvalificēt par līgumu uz nenoteiktu laiku. Otrām kārtām, viņš norāda, ka 2003. gada likuma 8. panta normu pārkāpums attiecībā uz darba devēja pienākumu informēt darba ņēmēju pirms LNL pagarināšanas "*ipso facto* izraisa LNL pārkvalificēšu par līgumu uz nenoteiktu laiku".

88 Misija *Eulex Kosovo*, kuru lielā mērā atbalsta Padome, Komisija un EĀDD, apstrīd prasītāja argumentāciju.

89 It īpaši misija *Eulex Kosovo* un EĀDD norāda, ka tiesību normas, kas piemērojamas ar vienpadsmit LNL nodibinātajām līgumattiecībām, esot misijas *Eulex Kosovo* autonomās tiesību normas, kuras attīstītas kopš šīs misijas izveides 2008. gadā. Šo autonomo tiesību normu mērķis esot reglamentēt darba līgumus, ko misija slēdz ar līgumdarbiniekiem, ņemot vērā misijas īpatnības, tostarp pagaidu raksturu. Pieņemot, ka Vispārējā tiesa nepiemēro šādas autonomās tiesību normas, misija apgalvo, ka saskaņā ar Romas I regulu un vienpadsmit LNL noteikumiem, ņemot vērā to, ka prasītāja pastāvīgā nodokļu maksāšanas vieta ir Īrijā, aplūkojamajām līgumattiecībām esot jāpiemēro Īrijas darba tiesību normas. Padome pauž skaidru atbalstu šiem misijas *Eulex Kosovo* argumentiem.

i) Ievada apsvērumi

90 No lietas dalībnieku argumentiem izriet, ka tie atsaucas uz atšķirīgiem normatīvajiem avotiem, kuri – to ieskatā – būtu jāpiemēro šai lietai.

91 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāpārbauda EĀDD un misijas *Eulex Kosovo* argumentācija, saskaņā ar kuru šajā gadījumā esot jāpiemēro autonomas tiesību normas, kuras esot attīstītas kopš šīs misijas izveides 2008. gadā un kuru mērķis esot reglamentēt ar līgumdarbiniekiem noslēgtos darba līgumus, ņemot vērā misijas īpatnības.

92 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka Savienības likumdevējs atbilstoši primāro tiesību normām un it īpaši LESD 336. pantam nav pieņēmis noteikumus, kuru mērķis būtu reglamentēt – piemēram, atbilstoši Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtībai (turpmāk tekstā – "PDNK") vai kādam citam tiesību aktam – nodarbinātības nosacījumus tādas KĀDP misijas kā misija *Eulex Kosovo* līgumdarbiniekiem.

93 Turklāt no tiesību aktu, kas pieņemti pēc minētās misijas izveides, formulējuma neizriet, ka tie ietvertu normas, kuras būtu piemērotas tam, lai atrisinātu prasījumu pirmās daļas pamatā esošo strīdu, proti, prasību pārkvalificēt vienpadsmit LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku, no vienas puses, un prasību atlīdzināt līgumisko kaitējumu, kas, iespējams, nodarīts aplūkojamajās līgumattiecībās, no otras puses.

94 Līdz ar to EĀDD un misija *Eulex Kosovo* kļūdaini atsaucas uz autonomu tiesību normu piemērošanu šim strīdam.

95 Otrkārt, attiecībā uz labas prakses kodeksa pārkāpumu, uz kuru atsaucas prasītājs, no šā kodeksa paša formulējuma un it īpaši tā 1.–3. panta izriet, ka runa ir par labas administratīvās prakses rokasgrāmatu, kas Savienības iestādēm un struktūrām, kā arī to administrācijām un darbiniekiem būtu jāievēro attiecībās ar sabiedrību. Saskaņā ar minētā kodeksa 3. panta 2. punktu tajā izklāstītie principi neattiecas uz minēto struktūru un to ierēdņu vai Savienības pārējo darbinieku savstarpējām attiecībām. Līdz ar to prasītājs nevar lietderīgi atsaukties uz minētā kodeksa normu neievērošanu saistībā ar savām attiecībām ar jebkuru no atbildētājiem darba devēja statusā (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2010. gada 7. jūlijs, *Tomas*/Parlaments, F-116/07, F-13/08 un F-31/08, EU:F:2010:77, 85. un 86. punkts). Līdz ar to iebildums par minētā kodeksa pārkāpumu ir jānoraida kā nepamatots.

96 Trešķārt, attiecībā uz Savienības tiesību vispārējo principu piemērošanu, uz ko atsaucas prasītājs, – protams, tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma princips, saskaņā ar kuru neviens nevar ļaunprātīgi izmantot tiesību normas, ir tiesību vispārējs princips, kura ievērošanu nodrošina Savienības tiesa (skat. spriedumu, 2011. gada 21. septembris, *Adjemian* u.c./Komisija, T-325/09 P, EU:T:2011:506, 59. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2018. gada 6. februāris, *Altun* u.c., C-359/16, EU:C:2018:63, 49. punkts).

97 Turklāt ar Direktīvu 1999/70 un konkrētāk – ieviešot Pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, kas noslēgts 1999. gada 18. martā (turpmāk tekstā – "Pamatnolīgums par darba līgumiem uz noteiktu laiku") un kas ir minētās direktīvas pielikums, Savienības likumdevējs ir izveidojis tiesisko regulējumu, kura mērķis ir novērst tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, kas izriet no secīgu līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku izmantošanas.

98 Ļaunprātīgas tiesību izmantošanas, kas izriet no secīgu līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku izmantošanas, izskaušana atbilst Savienības un dalībvalstu mērķiem, ko Savienība un dalībvalstis, apzinoties sociālās pamattiesības, tostarp tās, kuras izklāstītas Eiropas Sociālajā hartā, kas parakstīta Turīnā 1961. gada 18. oktobrī, un 1989. gada Kopienas Hartā par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām, ir noteikušas LESD 151. pantā, un šajos mērķos ietilpst darba ņēmēju dzīves un darba apstākļu uzlabošana, kā arī pienācīga sociālā aizsardzība (spriedums, 2011. gada 21. septembris, *Adjemian* u.c./Komisija, T-325/09 P, EU:T:2011:506, 60. punkts).

99 Tomēr no pastāvīgās judikatūras izriet arī, ka tad, ja Vispārējā tiesā ir celta prasība, pamatojoties uz šķīrējklauzulu, tai ir jālemj par strīdu, pamatojies uz līgumam piemērojamajām valsts materiālo tiesību normām (skat. spriedumu, 2017. gada 4. maijs, *Meta Group*/Komisija, T-744/14, nav publicēts, EU:T:2017:304, 64. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1986. gada 18. decembris, Komisija/*Zoubek*, 426/85, EU:C:1986:501, 4. punkts).

100 Taču saskaņā ar Tiesas judikatūru Savienības tiesībās ir prasīts, lai dalībvalstis, transponējot direktīvas, balstītos uz tādu to interpretāciju, kas ļauj nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp dažādām pamattiesībām, kuras aizsargā Savienības tiesību sistēma. Turklāt, veicot šo direktīvu transponēšanas pasākumus, dalībvalstu iestādēm un tiesām ir ne tikai jāinterpretē savas valsts tiesības šīm direktīvām atbilstošā veidā, bet arī nav jāizmanto tāda šo direktīvu interpretācija, kas nonāktu konfliktā ar minētajām pamattiesībām vai citiem Savienības tiesību vispārējiem principiem (skat. spriedumu, 2018. gada 18. oktobris, *Bastei Lübbe*, C-149/17, EU:C:2018:841, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

101 Līdz ar to, ņemot vērā pēdējā LNL iekļauto šķīrējklauzulu, ar kuru kompetence piešķirta Savienības tiesai, Vispārējai tiesai ir jāraugās, vai ir ievērots tiesību ļaunprātīgas izmantošanas – kura izriet no secīgu līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku izmantošanas – aizlieguma vispārējais princips atbilstoši šai lietai piemērojamajām valsts tiesību normām.

ii) Noteikumi aplūkojamajām līgumattiecībām piemērojamo valsts tiesību normu noteikšanai

102 Attiecībā uz vērtējumu par prasījumu pirmās daļas pamatotību, kuras mērķis ir, pirmām kārtām, panākt secīgo LNL pārkvalificēšanu par vienu darba līgumu uz nenoteiktu laiku un, otrām kārtām, minētās pārkvalificēšanas rezultātā panākt apgalvotā līgumiskā kaitējuma atlīdzinājumu, ņemot vērā šā sprieduma 99. punktā atgādināto judikatūru, ir jānosaka aplūkojamajām līgumattiecībām piemērojamās tiesību normas. Šajā ziņā no minētajai prasījumu daļai pamatā esošā strīda priekšmeta izriet, ka piemērojamās valsts tiesību normas ietilpst darba tiesībās.

103 Lai noteiktu valsts materiālās tiesības, kādas piemērojamas tādā strīdā darba tiesību jomā kā aplūkojamais strīds, Savienības tiesa izmanto starptautiskās privāttiesību normas un it īpaši atbilstoši Romas I regulas 28. pantam par līgumiem, kas – kā vienpadsmit LNL – noslēgti pēc 2009. gada 17. decembra, normas, kas noteiktas minētās regulas 8. pantā attiecībā uz individuālajiem darba līgumiem.

104 Romas I regulas 8. panta 1. punktā ir noteikts, ka "individuālos darba līgumus reglamentē tiesību akti, ko puses izvēlējušās atbilstīgi 3. pantam" šajā regulā, tomēr "darbiniekam nedrīkst būt liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi [tās valsts] tiesību aktiem, [kurā darbinieks pastāvīgi veic darbu, pildot līgumu, vai kurā atrodas uzņēmums, kas pieņēma darbinieku]". Romas I regulas 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "līgumu reglamentē tie tiesību akti, kurus izvēlas puses", un ka šo izvēli "vai nu skaidri izdara, vai arī to nepārprotami izsaka līguma noteikumi vai lietas apstākļi", un ka, "izdarot izvēli, puses var izraudzīties tiesību aktus, kas piemērojami visam līgumam vai tikai kādai tā daļai".

105 Līgumam piemērojamie tiesību akti tātad principā ir tie, kuri ir tieši paredzēti līgumā, jo ar līguma noteikumiem tiek izteikta kopīga pušu griba, kurai ir jābūt prioritārai pār jebkuru citu kritēriju, kurš izmantojams vienīgi tad, ja līgums klusē (skat. spriedumu, 2016. gada 18. februāris, *Calberson GE*/Komisija, T-164/14, EU:T:2016:85, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

106 Tad, ja puses nav izdarījušas izvēli, Savienības tiesai ir jānosaka tiesību normas, kas piemērojamas individuālajam darba līgumam, izmantojot Romas I regulas 8. panta 2.–4. punktā paredzētos objektīvos kritērijus. Saskaņā ar šā panta 2. punktu, ja nav izdarīta izvēle, individuālo darba līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā vai – ja tā nav – no kuras darbinieks pastāvīgi veic darbu. Saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt atbilstīgi minētajam 2. punktam, līgumu reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā atrodas uzņēmums, kas pieņēma darbinieku darbā. Visbeidzot – saskaņā ar šā panta 4. punktu, ja apstākļi kopumā liecina, ka līgums ir ciešāk saistīts ar citu valsti, kas nav minētajā 2. vai 3. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

107 Šajā gadījumā, ja tiktu konstatēts, ka vienpadsmit LNL nav ietverti noteikumi, ar kuriem var tieši atrisināt prasījumu pirmajai daļai pamatā esošo strīdu, tiks piemērotas starptautiskās privāttiesību normas, lai noteiktu valsts materiālās tiesības, kas piemērojamas šajā gadījumā.

iii) Par tādu noteikumu neesamību vienpadsmit LNL, ar kuriem var tieši atrisināt strīdu, kas ir pamatā prasījumu pirmajai daļai

108 Vēl bez tā, ka – saskaņā ar to, kas konstatēts šā sprieduma 92. punktā, – tiesību aktos, kuri pieņemti pēc misijas *Eulex Kosovo* izveides, nav ietvertas normas, ar kurām var atrisināt prasījumu pirmās daļas pamatā esošo strīdu, ir jākonstatē, ka tāpat ir ar vienpadsmit LNL.

109 Tādējādi – runājot par pirmajiem deviņiem LNL – to attiecīgajās preambulās bija norādīts, ka Komisijas 2009. gada 30. novembra Paziņojumā C(2009) 9502 "Noteikumi par Komisijas īpašajiem padomdevējiem, kas ir pilnvaroti KĀDP operatīvo darbību īstenošanai, kā arī par starptautisko personālu, ko pieņem darbā uz līguma pamata" (turpmāk tekstā – "Paziņojums C(2009) 9502"), bija paredzēti starptautiskā personāla nodarbinātības nosacījumi. Saskaņā ar pirmo deviņu LNL 23. pantu šajos līgumos bija atsauce uz minēto paziņojumu; pirmajos piecos LNL šī atsauce bija dota pielikumā, sestajā līdz devītajā LNL – izmantojot hipersaiti, kas bija norādīta minētajā pantā. Turklāt bija precizēts, ka šis paziņojums ir neatņemama minēto līgumu sastāvdaļa. Taču nav strīda par to, ka saskaņā ar Paziņojuma C(2009) 9502 2. punkta trešās daļas pirmo punktu

un 4.a punktu uz darba līgumu attiecās tās valsts darba tiesības, kura bija darbinieka izcelsmes valsts vai pat viņa pastāvīgā dzīvesvieta (pastāvīgā nodokļu maksāšanas vieta), pirms viņš sāka pildīt pienākumus misijā. Turpretī minētajā paziņojumā nebija ietverta neviena norma, ar kuru var atrisināt strīdu, kas ir prasījumu pirmās daļas pamatā.

110 Desmitā un vienpadsmitā LNL attiecīgajās preambulās bija norādīts, ka saskaņā ar Vienotās rīcības 2008/124 10. panta 3. punktu "starptautiskā un vietējā civilā personāla nodarbinātības nosacījumus un to tiesības un pienākumus nosaka līgumos, ko noslēdz starp [misiju *Eulex Kosovo*] un attiecīgajiem personāla locekļiem". Atšķirībā no pirmajiem deviņiem LNL desmitajā un vienpadsmitajā LNL nebija ietverta norma ar atsauci uz valsts materiālo darba tiesību piemērošanu. Vienīgās atsauces uz valsts tiesību piemērošanu, kas ietvertas šajos pēdējos LNL un kas minētas to 12. un 13. pantā, attiecās, pirmām kārtām, uz sociālā nodrošinājuma un pensijas sistēmu un, otrām kārtām, uz nodokļu sistēmu, kas piemērojama prasītājam, bet tam nav nozīmes strīdā, kura priekšmets – kā tas ir šajā gadījumā – ietilpst tikai darba tiesību jomā. Līdz ar to neviens no desmitā un vienpadsmitā LNL noteikumiem neļauj noteikt tiesību normas, kādas piemērojamas prasījumu pirmās daļas pamatā esošajam strīdam.

111 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet – ņemot vērā, ka vienpadsmit LNL nav ietverti noteikumi, kuri ļautu atrisināt strīdu, kas ir pamatā prasījumu pirmajai daļai vai kas norādītu šiem līgumiem piemērojamās tiesību normas, šī strīda izskatīšanai ir jānosaka minētajiem LNL piemērojamās valsts materiālo tiesību normas. Šajā ziņā ir jāskata atsevišķi pirmie deviņi LNL, kas noslēgti ar misijas *Eulex Kosovo* vadītāju, un pēc tam divi pēdējie LNL, kas noslēgti ar misiju *Eulex Kosovo*.

iv) Par valsts materiālo tiesību normām, kādas piemērojamas pirmajiem deviņiem LNL, kuri noslēgti starp prasītāju un misijas "Eulex Kosovo" vadītāju

112 Pirmkārt, kā jau konstatēts šā sprieduma 109. punktā, pirmo deviņu LNL preambulās bija skaidri norādīts, ka Paziņojumā C(2009) 9502 ir paredzēti starptautiskā personāla nodarbinātības nosacījumi.

113 Attiecībā uz Paziņojuma C(2009) 9502 attiecināmību uz prasītāju, ko viņš apstrīd, ir jānorāda – sākotnēji apgalvojis, ka šis paziņojums viņam nav bijis zināms pirms pirmā LNL sākuma, prasītājs atbildē uz pirmo procesa organizatorisko pasākumu atzina, ka tas viņam pirms minētā LNL parakstīšanas bija nosūtīts 2010. gada 9. februāra elektroniskā pasta vēstules pielikumā, kuru tam adresēja misijas *Eulex Kosovo* cilvēkresursu departaments.

114 Turklāt attiecībā uz prasītāja argumentu, ka Paziņojuma C(2009) 9502 5. punkta "Nobeiguma noteikumi" b) punktā precizēts, ka tas vairs nebija piemērojams pēc 2011. gada 1. janvāra, kas ir EĀDD faktiskās izveides datums, ir jānorāda, ka, protams, pretēji tam, ko apgalvo misija *Eulex Kosovo*, šā paziņojuma piemērošana pēc šā datuma nav pamatojama ar politisku vienošanos, kura esot noslēgta 2013. gadā Pastāvīgo pārstāvju komitejā (*Coreper*) un saskaņā ar kuru minētā piemērošana bija palikusi spēkā, līdz tiktu rasta politiska vienošanās minētā paziņojuma aizstāšanai. Proti, šāds pamatojums nozīmētu, ka Paziņojums C(2009) 9502 pēc tā beigu termiņa tiktu ar atpakaļejošu spēku iekļauts LNL, kuri noslēgti pirms minētās vienošanās. Misija *Eulex Kosovo* nemin nevienu iemeslu, ar kuru tiesībās var pamatot šādu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku.

115 Tomēr Vispārējā tiesa uzskata – kā apgalvo arī misija *Eulex Kosovo* –, ka Paziņojums C(2009) 9502 trešajā līdz devītajā LNL, kuri noslēgti pēc šā paziņojuma termiņa beigām, iekļauts ar līgumslēdzēju pušu kopējo gribu atbilstoši šo līgumu 23. panta 1. punktam. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, ņemot vērā, ka Paziņojums C(2009) 9502 ir pirmo deviņu starp prasītāju un misijas *Eulex Kosovo* vadītāju noslēgto LNL neatņemama sastāvdaļa, tas uz tiem ir attiecināms.

116 Otrkārt, pirmo deviņu LNL 1.1. pantā bija noteikts, ka, parakstot darba līgumu, darbinieks atzīst un pieņem visas normas un principus, kādi paredzēti minētajos līgumos, to pielikumus, standartizētās darbības procedūras un misijas *Eulex Kosovo* Rīcības kodeksu. Atbilstoši pirmo deviņu LNL 23. pantam tajos bija atsauce uz Paziņojumu C(2009) 9502 un precizēts, ka šis paziņojums ir minēto līgumu neatņemama sastāvdaļa.

117 Taču kā oficiāli izriet no visiem pirmajiem deviņiem LNL, kuri noslēgti starp prasītāju un misijas *Eulex Kosovo* vadītāju un kuros visos to pirmās lappuses sākumā ir norāde *Contract of employment for international staff*, prasītājs pieņemts darbā kā "starptautiskais darbinieks" Paziņojuma C(2009) 9502 4.a punkta izpratnē.

118 Turklāt no Paziņojuma C(2009) 9502 4.a punkta trešās daļas normām tieši izriet, ka "attiecībā uz [..] darba [..] tiesībām, kas attiecas uz starptautisko personālu, ir piemērojami tā izcelsmes valsts/pastāvīgās nodokļu maksāšanas vietas tiesību akti". Turpinājumā tā paša punkta desmitajā daļā ir norādīts, ka "uz darba līgumu attiecas tās valsts darba tiesības un sociālās jomas tiesību akti, kuras pilsonis ir darbā pieņemtā persona/kurā ir konstatēta šīs personas pastāvīgā dzīvesvieta (pastāvīgā nodokļu maksāšanas vieta), pirms šī persona sāka pildīt savus pienākumus". Turklāt atbilstoši minētā punkta vienpadsmitajai daļai "uz līguma laušanu [..], kā arī atbildības aspektiem attiecas sociālās jomas tiesību akti un darba tiesības valstī", ko nosaka saskaņā ar desmitajā daļā minētajiem kritērijiem. Visbeidzot atbilstoši Paziņojuma C(2009) 9502 4.a punkta sestajai daļai gadījumā, ja pirms pienākumu pildīšanas sākuma konstatē, ka izcelsmes valsts un "pastāvīgā dzīvesvieta (pastāvīgā nodokļu maksāšanas vieta)" ir atšķirīgas valstis, prevalē pēdējā minētā.

119 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus attiecībā uz pirmajiem deviņiem LNL, Vispārējā tiesa konstatē, ka līgumslēdzējas puses Roma I regulas 8. panta 1. punkta izpratnē izvēlējās Īrijas tiesību aktus kā piemērojamos valsts darba tiesību aktus, norādot – atsaucoties uz Paziņojumu C(2009) 9502 – pirmkārt, tās valsts tiesību aktus, kuras pilsonis ir prasītājs (saskaņā ar Paziņojuma C(2009) 9502 4.a punkta desmito daļu), vai pat, otrkārt, tās valsts tiesību aktus, kas bija prasītāja izcelsmes valsts un pastāvīgās dzīvesvietas (pastāvīgās nodokļu maksāšanas vietas) valsts, pirms viņš sāka pildīt pienākumus misijā *Eulex Kosovo* (saskaņā ar Paziņojuma C(2009) 9502 4.a punkta trešo un desmito daļu).

120 Proti, pirmām kārtām, nav strīda par to, ka prasītājs ir Īrijas pilsonis. Taču tās valsts tiesību akti, kuras pilsonis darbinieks ir, Paziņojuma C(2009) 9502 4.a punkta desmitajā daļā ir tieši norādīti kā darba attiecībām piemērojamās tiesību normas.

121 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītāja izcelsmes un dzīvesvietas valsti pirms viņš uzsāka pildīt pienākumus misijā *Eulex Kosovo*, ir jānosaka, kur prasītājs atradās laikā no 2009. gada 31. decembra, datuma, kas atbilst viņa nodarbinātības ESPM Bosnijā un Hercegovinā beigām (skat. šā sprieduma 2. punktu), līdz 2010. gada 5. aprīlim, datumam, kurā viņš sāka pildīt pienākumus misijā *Eulex Kosovo* (skat. šā sprieduma 3. punktu).

122 Taču ir jākonstatē, ka 2019. gada 16. septembra atbildē uz pirmo procesa organizatorisko pasākumu prasītājs atzina, ka viņa izcelsmes valsts, kas norādīta un apgalvota viņa līgumattiecībās ar misiju *Eulex Kosovo*, ir Īrija. Tādējādi viņš atzina, ka no dažādajiem atbildes raksta uz repliku posmā misijas *Eulex Kosovo* iesniegtajiem dokumentiem izriet, ka viņš, noslēdzot pirmo LNL ar minēto misiju, kā arī visā darba attiecību laikā ar to, tostarp lūgumos atlīdzināt ceļojuma uz izcelsmes valsti izdevumus (*Statement of Home Travel Expenses*), bija pastāvīgi norādījis, ka viņa izcelsmes valsts ir Īrija. Prasītājs turklāt piebilda, ka Īrija aizvien ir palikusi viņa izcelsmes valsts visā viņa nodarbinātības laikā šā sprieduma 1.–3. punktā minētajās misijās.

123 No šiem lietas materiālu elementiem izriet, ka, sākot pildīt pienākumus misijā *Eulex Kosovo*, prasītāja izcelsmes un dzīvesvietas valsts bija Īrija. Turklāt ir jānorāda, ka tajā pašā 2019. gada 16. septembra atbildē uz pirmo procesa organizatorisko pasākumu prasītājs arī minēja, ka Īrija bija viņa izcelsmes valsts jau pirms tam, kad 1994. gadā viņš noslēdza pirmo LNL ar pirmo misiju, kurā tas strādāja. Tādējādi atbilstoši piesaistes kritērijam attiecībā uz izcelsmes valsti Īrijas tiesību akti ir šajā lietā piemērojamās darba tiesību normas attiecībā uz pirmajiem deviņiem LNL, kuri noslēgti starp prasītāju un misijas vadītāju.

124 Šis secinājums nemainās, ievērojot kritēriju, kas paredzēts Paziņojuma C(2009) 9502 4.a punkta sestajā daļā, kā norādīts šā sprieduma 118. punktā. Proti, no prasītāja procesuālajiem rakstiem neizriet, ka viņš būtu norādījis pastāvīgo nodokļu maksāšanas vietu, kas atrastos citā valstī, nevis viņa izcelsmes valstī.

v) Par valsts materiālo tiesību normām, kādas piemērojamas desmitajam un vienpadsmitajam LNL, kuri noslēgti starp prasītāju un misiju "Eulex Kosovo"

125 Kā izriet no šā sprieduma 110. punkta, Vispārējā tiesa konstatē, ka atšķirībā no pirmajiem deviņiem LNL desmitajā un vienpadsmitajā LNL nav ietverti noteikumi par līgumslēdzēju pušu izvēli attiecībā uz tiesību aktiem, kuri reglamentē darba attiecības, kādas noteiktas ar katru no šiem diviem pēdējiem līgumiem.

126 Proti, desmitā un vienpadsmitā LNL, kuri noslēgti starp prasītāju un misiju *Eulex Kosovo*, ko pārstāv tās vadītājs, preambulā bija norādīts, ka saskaņā ar Vienotās rīcības 2008/124 10. panta 3. punktu starptautiskā un vietējā personāla nodarbinātības nosacījumus un to tiesības un pienākumus bija paredzēts noteikt līgumos, kurus noslēdz starp misiju *Eulex Kosovo* un attiecīgajiem personāla locekļiem.

127 Tomēr, lai arī desmitā un vienpadsmitā LNL 1. pants būtībā bija identisks ar pirmo deviņu LNL 1.1. pantu, kas minēts šā sprieduma 116. punktā, ir jānorāda, ka, pirmām kārtām, paši šo divu LNL noteikumi neļauj noteikt noteikumus, kādi piemērojami nodarbinātības nosacījumiem, uz kuriem tie attiecas, un tas tā ir it īpaši attiecībā uz darba tiesību strīdu, kas ir pamatā prasījumu pirmajai daļai. Otrām kārtām, desmitā un vienpadsmitā LNL 23. pantā vairs nebija ietverta atsauce ne uz Paziņojumu C(2009) 9502, ne uz pielikumā esošajiem dokumentiem, kuros ietvertas norādes, ar ko tiecas noteikt tiem piemērojamās darba tiesību normas. Līdz ar to jākonstatē, ka puses nav noteikušas darba tiesības, kādas piemērojamas desmitajam un vienpadsmitajam LNL.

128 Tādējādi, tā kā līgumslēdzējas puses attiecībā uz šiem pēdējiem LNL nav veikušas izvēli šajā ziņā, ir jānosaka darba tiesības, kādas piemērojamas, pamatojoties uz starptautisko privāttiesību piesaistes kritērijiem, proti, šajā gadījumā, kā atgādināts šā sprieduma 106. punktā, atbilstoši objektīvajiem kritērijiem, kuri minēti Romas I regulas 8. panta 2.–4. punktā.

129 Šajā ziņā, ņemot vērā secīgos kritērijus, kādi minēti Romas I regulas 8. panta 2. un 3. punktā, principā būtu piemērojami Kosovas tiesību akti. Tomēr, kā uzsver gan prasītājs, gan misija *Eulex Kosovo*, saskaņā ar Kosovas *Law No. 03/L-212 on Labour* (Likums Nr. 03/L-212 darba jomā), ko misija *Eulex Kosovo* pievienojusi sava iebildumu raksta pielikumā, 2. panta 4. punktu šā likuma normas nepiemēro darba attiecībām tādās starptautiskajās misijās kā misija *Eulex Kosovo*. Tādējādi Kosovas darba tiesības pašas izslēdz to piemērošanu tādām darba attiecībām kā aplūkojamās darba attiecības.

130 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka desmitais un vienpadsmitais LNL liecina par ciešākām saiknēm Romas I regulas 8. panta 4. punkta izpratnē ar Īrijas tiesību aktiem, kuri tādējādi ir jāpiemēro minētajiem līgumiem.

131 Proti, pirmkārt, neraugoties uz desmitā un vienpadsmitā LNL secīgo noslēgšanu, faktiski nepārtrauktas darba attiecības starp līgumslēdzējām pusēm pastāvēja kopš pirmā no vienpadsmit LNL.

132 Šī nepārtrauktība vispirms izriet it īpaši no tā, ka desmitajā un vienpadsmitajā LNL bija noteikts amats, kuru prasītājs pildīja misijā, proti, *IT Officer (Regional Infrastructure Support)* (EK 10453), būdams atbildīgais par tehnoloģijām reģionālajā līmenī, un šo amatu viņš ieņēma jau kopš sestā LNL noslēgšanas. Kā prasītājs pats ir aprakstījis 2020. gada 11. jūnija apsvērumos un kā izriet no pirmā pielikuma, ko viņš pievienojis minētajiem apsvērumiem, katrā ziņā saistībā ar amatu, kuru viņš ieņēma kopš 2012. gada 15. jūnija un kurš identificēts ar atsauci EK 10453, viņš misijā *Eulex Kosovo* pildīja visu informācijas tehnoloģiju palīdzības un atbalsta dienestā (*IT help desk/support*) strādājošo darbinieku vadītāja un pārziņa pienākumus. Šo konstatējumu nevar noraidīt, pamatojoties uz to, ka uzdevumi, kādi viņam bija uzticēti saskaņā ar sesto līdz vienpadsmito LNL, varēja mainīties aplūkojamajā laikposmā, proti, no 2012. gada 15. jūnija līdz 2014. gada 14. novembrim.

133 Proti, kā skaidri izriet no to apraksta, ko sniedzis pats prasītājs un kas minēts personiskā novērtējuma ziņojuma (turpmāk tekstā – "PNZ") par laikposmu no 2014. gada 16. aprīļa līdz 14. novembrim III daļā, uzdevumi toreiz mainījās sakarā ar misijas *Eulex Kosovo* pārstrukturēšanu, it īpaši sakarā ar reģionālās informatīvā un tehnoloģiskā atbalsta vienības likvidēšanu. Šādas prasītāja pildīto uzdevumu izmaiņas ir raksturīgas dienesta vadītāja un pārziņa pienākumiem, kurus viņš veica. Tātad tās nemainīja starp prasītāju un misiju nodibināto darba attiecību nepārtrauktību vienpadsmit LNL laikā.

134 Turpinot – no sešiem PNZ, kas iesniegti darba attiecību starp misiju *Eulex Kosovo* vai tās vadītāju un prasītāju laikā, izriet, ka prasītājam piedāvāts jauns LNL. Šos PNZ iesniedza misija *Eulex Kosovo*, atbildot uz šajā ziņā saistībā ar trešo procesa organizatorisko pasākumu formulētu prasību.

135 Visbeidzot – nav strīda par to, ka prasītājs paaugstināts augstākā līmenī saistībā ar darba stāžu, kas noteikts viņa secīgo vienpadsmit LNL misijā *Eulex Kosovo* laikā.

136 Ņemot vērā šo nepārtrauktību un saiknes starp vienpadsmit LNL un to, ka desmitajā un vienpadsmitajā LNL nav minēta līgumslēdzēju pušu izvēle attiecībā uz tiesībām, kādas piemērojamas prasījumu pirmās daļas pamatā esošajam darba tiesību strīdam, ir jāņem vērā minēto tiesību noteikšanas parametri, kuri minēti pirmajos deviņos LNL.

137 Kā konstatēts šā sprieduma 123. punktā, pirmajos deviņos LNL līgumslēdzējas puses bija izvēlējušās, ka to līgumattiecībām ir jāpiemēro Īrijas tiesību akti. Tādējādi, neraugoties uz to, ka desmitajā un vienpadsmitajā LNL saskaņā ar šā sprieduma 105. punktā atgādināto judikatūru, ņemot vērā Romas I regulas 8. panta 4. punktu, [piemērojamo tiesību normu izvēle] nav minēta, ir jāsecina, ka, ņemot vērā to apstākļu kopumu, kuri raksturo prasītāja darba attiecības saistībā ar viņa darbību misijā *Eulex Kosovo* saskaņā ar vienpadsmit LNL, uz pēdējiem diviem LNL joprojām attiecas Īrijas tiesību akti, kā tās valsts tiesību akti, kuras pilsonis prasītājs bija un no kuras viņš nāca brīdī, kad sāka pildīt pienākumus misijā *Eulex Kosovo*.

138 Otrkārt, attiecībā uz, pirmām kārtām, sociālā nodrošinājuma un pensijas sistēmām un, otrām kārtām, nodokļu sistēmu, kas piemērojama prasītājam, pēdējo divu LNL 12.1. un 13.1. punktā bija paredzēts, ka darbiniekam ir piemērojami tās valsts spēkā esošie tiesību akti, kura bija viņa pastāvīgās dzīvesvietas (pastāvīgās nodokļu maksāšanas vietas) valsts, pirms tas sāka pildīt pienākumus misijā *Eulex Kosovo*. Lai arī piesaistes faktors, kas piemērojams attiecībā uz šīm dažādajām sistēmām tieši neattiecas uz tāda strīda darba tiesību jomā priekšmetu, kāds ir prasījumu pirmās daļas pamatā esošais strīds, ir jānorāda, ka, ņemot vērā šā sprieduma 121.–124. punktā minētos konstatējumus, tie vēlreiz norāda, ka piemērojamas ir Īrijas valsts tiesību normas.

139 Rezumējot – Īrijas tiesību normas ir jāpiemēro visām līgumattiecībām, kādas nodibinātas ar vienpadsmit LNL, kurus prasītājs noslēdzis ar misijas *Eulex Kosovo* vadītāju un vēlāk ar minēto misiju. Tātad strīds, kas ir prasījumu pirmās daļas pamatā, ir jāskata, ņemot vērā Īrijas tiesību normas, nevis Beļģijas tiesību normas, uz kurām sākotnēji atsaucās prasītājs.

2) Īrijas darba materiālās tiesības, kuras piemērojamas šajā lietā un ar kurām transponēta Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku 5. klauzula

140 Kā izriet no šā sprieduma 96.–98. punkta, īstenojot Pamatnolīgumu par darba līgumiem uz noteiktu laiku, kas minēts Direktīvas 1999/70 pielikumā, Savienības likumdevējs, ņemot vērā vispārējo tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principu, noteica tiesisko regulējumu ar mērķi novērst tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, kas izriet no secīgu līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku izmantošanas.

141 Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku 5. klauzulā, kas attiecas uz "pasākumi[em], lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu", ir noteikts:

"1. Lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, pielietojot secīgus uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai darba attiecības, dalībvalstis pēc apspriešanās ar darba devējiem un darba ņēmējiem atbilstīgi valsts tiesību aktiem, kolektīvajiem līgumiem vai praksei un/vai darba devēji un darba ņēmēji, ja nav attiecīgu tiesisku pasākumu, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, tā, lai ņemtu vērā konkrētu sektoru un/vai darba ņēmēju vajadzības, ievieš vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

a) objektīvus iemeslus, kas attaisno šādu līgumu vai darba attiecību atjaunošanu;

b) secīgu uz noteiktu laiku slēgtu darba līgumu vai darba attiecību kopējo maksimālo ilgumu;

c) šādu līgumu vai darba attiecību atjaunojumu skaitu.

2. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar darba devējiem un darba ņēmējiem un/vai darba devēji un darba ņēmēji, vajadzības gadījumā, nosaka, kādos apstākļos uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai darba attiecības:

a) uzskata par secīgām;

b) uzskata par uz nenoteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem vai darba attiecībām."

142 Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punkta uzdevums ir īstenot vienu no šī pamatnolīguma mērķiem, proti, ierobežot secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu vai darba attiecību izmantošanu, kas ir uzskatāma par iespējamu ļaunprātīgas izmantošanas līdzekli par ļaunu darba ņēmējiem, paredzot noteiktu skaitu minimālo aizsardzības noteikumu, lai novērstu, ka darbinieku situācija tiek padarīta nedroša (skat. spriedumu, 2012. gada 26. janvāris, *Kücük*, C-586/10, EU:C:2012:39, 25. punkts un tajā minētajā judikatūra).

143 Tādējādi šajā Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku noteikumā ar mērķi novērst ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, piemērojot secīgus uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus vai darba attiecības, dalībvalstīm ir paredzēts pienākums faktiski un saistoši noteikt vismaz vienu no tajā uzskaitītajiem pasākumiem, ja šo valstu tiesībās nav paredzēti līdzvērtīgi tiesiski pasākumi. Minētās klauzulas 1. punkta a)–c) apakšpunktā šādi uzskaitītie pasākumi – pēc skaita trīs – attiecas respektīvi uz objektīviem iemesliem, kas attaisno šādu darba līgumu vai attiecību atjaunošanu, secīgu darba līgumu vai darba attiecību kopējo maksimālo ilgumu un atjaunojumu skaitu (skat. spriedumu, 2012. gada 26. janvāris, *Kücük*, C-586/10, EU:C:2012:39, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

144 Direktīvu 1999/70 transponēja Īrijas tiesību sistēmā ar 2003. gada likumu. Šis likums stājās spēkā 2003. gada 14. jūlijā.

145 Ar 2003. gada likuma 9. pantu transponēta Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku 5. klauzula. Tā 1. punktā ir paredzēts, ka darba ņēmēja, kurš šā likuma pieņemšanas brīdī vai vēlāk pie viena darba devēja ir nepārtraukti nostrādājis trīs gadus, LNL darba devējs drīkst atjaunot tikai vienu reizi un ilgākais uz vienu gadu. Saskaņā ar šā likuma 9. panta 3. punktu visi nosacījumi, kas ietverti darba līgumā, pārkāpjot šā panta 1. punktu, nav spēkā un attiecīgais līgums tiek uzskatīts par noslēgtu uz nenoteiktu laiku.

146 Saskaņā ar 2003. gada likuma 9. panta 4. punktu darba devējs objektīvu iemeslu dēļ tomēr drīkst atkāpties no pienākumiem, kuri izriet no minētā panta 1.–3. punkta. Objektīvu iemeslu jēdziens ir paskaidrots šā likuma 7. pantā. Saskaņā ar šo pantu "pamatojumu uzskata par objektīvu pamatojumu jebkuras šīs daļas tiesību normas vajadzībām vienīgi tad, ja tas balstās uz citiem apsvērumiem, nevis attiecīgā darba ņēmēja kā darba ņēmēja uz noteiktu laiku statusu un ja ar mazāk labvēlīgu attieksmi, ko tas paredz šim darba ņēmējam (šī attieksme var ietvert darba ņēmēja uz noteiktu laiku līguma pagarināšanu uz vēl vienu noteiktu termiņu), tiecas panākt leģitīmu darba devēja mērķi, un ja šāda attieksme ir atbilstīga un nepieciešama šā mērķa sasniegšanai". Citiem vārdiem un būtībā, lai iemesls, uz kuru atsaucas, būtu objektīvs, tam ir jābūt pamatotam ar apsvērumiem, kuri nav saistīti ar darba ņēmēju, un ar mazāk labvēlīgo attieksmi, ko ar LNL šim darba ņēmējam nosaka, ir jātiecas atbilstīgā un nepieciešamā veidā sasniegt leģitīmu darba devēja mērķi.

3) Par Īrijas darba tiesību piemērošanu prasībai pārkvalificēt vienpadsmit LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku

147 Atbildē uz pirmo procesa organizatorisko pasākumu, kurā prasītājs it īpaši aicināts sniegt apsvērumus par Īrijas tiesību normu iespējamo piemērošanu, viņš būtībā uzturēja savu prasību pārkvalificēt vienpadsmit LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku. Šajā ziņā viņš norādīja, ka nepastāvēja objektīvs, vispārējs un ar budžetu saistīts iemesls, ar ko var pamatot vienpadsmit LNL noslēgšanu, un ka saskaņā ar judikatūru, ņemot vērā, ka viņa nodarbinātības misijā *Eulex Kosovo* mērķis bija apmierināt pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, šī noslēgšana bija negodīga un tādējādi minētos LNL vajadzētu pārkvalificēt par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku.

148 Konkrētāk – attiecībā uz objektīvajiem iemesliem, kurus misija *Eulex Kosovo* minēja, lai pamatotu vienpadsmit LNL noslēgšanu, prasītājs apstrīd, ka misiju sistemātiski ierobežotu tās pilnvaru termiņš, jo aplūkojamo LNL termiņš netika aprēķināts atbilstoši minēto pilnvaru termiņam. Prasītājs piebilst, ka viņa līgumattiecības varēja būt uz nenoteiktu termiņu, jo veids, kādā ir organizētas lēmumu pieņemšanas procedūras par misiju atjaunošanu, pilnībā ļāva izdot iepriekšēju paziņojumu par līguma izbeigšanu līgumam uz nenoteiktu laiku piemērojamajā termiņā.

149 Misija *Eulex Kosovo*, kuru atbalsta pārējie atbildētāji, būtībā uzskata, ka vienpadsmit LNL noslēgšanu pamatoja objektīvi iemesli.

150 Šajā gadījumā Vispārējai tiesai atbilstoši pēdējā LNL minētajai šķīrējklauzulai saskaņā ar 2003. gada likuma – ar kuru transponēta Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku 5. klauzula – 9. pantu ir jāvērtē, vai prasītāja prasība pārkvalificēt vienpadsmit LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku ir pamatota. Ne no lietas materiāliem, ne no lietas dalībnieku argumentiem neizriet, ka 2003. gada likums neatbilstu Direktīvai 1999/70 vai pat vispārējam tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principam.

151 Pirmkārt, nav strīda par to, ka prasītāju pieņēma darbā misijā *Eulex Kosovo*, pamatojoties uz Vienotās rīcības 2008/124 9. panta 3. punkta pirmo teikumu. Saskaņā ar šo pantu misijā *Eulex Kosovo* vajadzības gadījumā uz līguma pamata varēja pieņemt darbā starptautisko un vietējo civilo personālu. Turpretī, ņemot vērā, ka minētajā vienotajā rīcībā nav sniegti precizējumi šajā ziņā, misijas vadītājam un vēlāk misijai pašai, kad tai 2014. gadā piešķirts juridiskas personas statuss, bija jānolemj, kāda veida līgumu prasītājam piedāvāt. Tādējādi visā līgumattiecību ar prasītāju laikā nolemts viņam piedāvāt slēgt secīgus LNL.

152 Otrkārt, saskaņā ar Savienības tiesas judikatūru attiecīgajām iestādēm katrā atsevišķajā gadījumā ir jāpārbauda visi attiecīgie apstākļi, it īpaši ņemot vērā minēto secīgo līgumu, kas noslēgti ar vienu un to pašu personu vai viena un tā paša darba izpildei, skaitu, lai nepieļautu, ka darba devēji ļaunprātīgi izmanto darba līgumus vai darba attiecības uz noteiktu laiku, pat tad, ja tie acīmredzami ir noslēgti, lai risinātu vajadzību pēc aizvietojošā personāla. Pat ja izvirzītā objektīvā iemesla novērtējumā ir jāatsaucas uz pēdējā noslēgtā darba līguma atjaunošanu, agrāk ar šo pašu darba devēju noslēgtu šāda veida secīgu līgumu pastāvēšana, skaits un ilgums var izrādīties nozīmīgi, veicot šo visaptverošo pārbaudi (skat. spriedumu, 2012. gada 26. janvāris, *Kücük*, C-586/10, EU:C:2012:39, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

153 Nav strīda par to, ka prasītājs saskaņā ar vienpadsmit LNL, kas secīgi noslēgti laikā no 2010. gada 5. aprīļa līdz 2014. gada 14. novembrim, bija nodarbināts misijā *Eulex Kosovo* kā atbildīgais par tehnoloģijām (*IT Officer*). No lietas materiāliem izriet, ka astotā LNL, kurš beidzās 2013. gada 14.

jūnijā, izpildes laikā apritēja trīs gadi kopš darba attiecību sākuma. Taču saskaņā ar 2003. gada likuma 9. panta 1. punktu devītā LNL, kas bija spēkā no 2013. gada 15. jūnija līdz 2014. gada 14. jūnijam, ilgums nepārsniedza vienu gadu. Tātad, sākot no šā pēdējā minētā datuma, bija spēkā aizliegums slēgt jaunus LNL. Tādējādi desmitais LNL principā būtu jāpārkvalificē par līgumu uz nenoteiktu laiku, ja vien saskaņā ar 2003. gada likuma 9. panta 4. punktu nepastāvēja objektīvi iemesli, kas pamatoja tā noslēgšanu.

154 Taču saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru jēdziens "objektīvi iemesli" Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē ir jāsaprot kā tāds, kas saistīts ar precīziem un konkrētiem apstākļiem, kuri raksturo noteiktu darbību un kuri līdz ar to konkrētajā kontekstā var pamatot secīgu LNL izmantošanu. Šos apstākļus it īpaši var izraisīt uzdevumu, kuru izpildei šādi līgumi ir noslēgti, īpašais raksturs un to raksturīgās pazīmes vai – attiecīgos gadījumos – dalībvalsts sociālās politikas jomā sasniedzamais likumīgais mērķis (skat. spriedumu, 2012. gada 26. janvāris, *Kücük*, C-586/10, EU:C:2012:39, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

155 Ņemot vērā minēto judikatūru, ir jāpiemēro 2003. gada likuma 7. pants un jāvērtē, vai saskaņā ar šā likuma 9. pantu šajā gadījumā pastāvēja objektīvi iemesli vienpadsmit secīgu LNL noslēgšanai pēc 2014. gada 14. jūnija, tas ir, pēc devītā LNL.

156 Šajā ziņā jānorāda, ka gan juridiskajam regulējumam, gan vispārīgajam profesionālajam kontekstam, kādā prasītājs pildīja misijā *Eulex Kosovo* viņam uzticētos uzdevumus, bija raksturīga pagaidu dimensija. Šī pagaidu dimensija izriet it īpaši ne tikai no misijas pilnvaru termiņa un to laikposmu ilguma, uz kuriem attiecas finanšu atsauces summas, kādas paredzētas misijas izmaksu segšanai, bet arī no tās kompetenču un darbības jomas periodiskās (pār)definēšanas un no misijas vadītāja pilnvaru termiņa. Šo dimensiju turklāt raksturo misijas *Eulex Kosovo* personāla darbā pieņemšanas nosacījumi un kārtība.

157 Pirmām kārtām, attiecībā uz misijas pilnvaru termiņu jāatgādina, ka Padome pieņēma Vienoto rīcību 2006/304/KĀDP (2006. gada 10. aprīlis), ar ko izveido ES Plānošanas grupu (*EUPT* Kosova) saistībā ar iespējamu ES krīzes pārvarēšanas operāciju Kosovā tiesiskuma jomā un citās iespējamās jomās (OV 2006, L 112, 19. lpp.), pamatojoties uz LES redakcijā, kas bija spēkā attiecīgajā laikā, un it īpaši tā 14. pantu. 2006. gada 11. decembrī Padome, pamatojoties uz tām pašām LES normām, pieņēma Vienoto rīcību 2006/918/KĀDP, ar kuru groza un pagarina Vienoto rīcību 2006/304 (OV 2006, L 349, 57. lpp.), un tajā tā apstiprināja ES krīzes pārvarēšanas operācijas Kosovā koncepciju. Turklāt misija *Eulex Kosovo* izveidota ar Vienoto rīcību 2008/124, ņemot vērā minētās vienotās rīcības, tāpat pamatojoties uz LES 14. pantu. Šīs Vienotās rīcības 10. apsvērumā ir atgādināts, ka LES 14. panta 1. punktā noteikts, ka finansējums jāparedz visam vienotās rīcības īstenošanas termiņam.

158 Atbilstoši LES 14. panta 1. punktam redakcijā, kas bija spēkā misijas *Eulex Kosovo* izveides brīdī, vienotās rīcības pieņēma Padome un tās attiecās uz noteiktām situācijām, kurās par nepieciešamu ir uzskatīta Savienības operatīvā rīcība. Tajās bija jānosaka to mērķi, piemērošanas joma, līdzekļi, ko Savienība var izmantot, īstenošanas nosacījumi un vajadzības gadījumā – darbības laiks.

159 Tādējādi saskaņā ar Vienotās rīcības 2008/124 sākotnējās redakcijas 20. panta otrās daļas pirmo teikumu vienotā rīcība zaudē spēku pēc divdesmit astoņiem mēnešiem no dienas, kad ir apstiprināts operācijas plāns (*OPLAN*) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, *Eulex*

Kosovo. Ņemot vērā šā plāna pieņemšanas datumu, šīs vienotās rīcības sākotnējās pilnvaras beidzās 2010. gada 14. jūnijā. Pēc tam Padome vairākkārt un secīgi pagarināja tās pilnvaras uz divus gadus ilgiem laikposmiem.

160 Tādējādi misijas pilnvaras pirmo reizi pagarinātas līdz 2012. gada 14. jūnijam (Padomes Lēmuma 2010/322/KĀDP (2010. gada 8. jūnijs), ar ko groza un pagarina Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2010, L 145, 13. lpp.), 1. panta 10. punkts), tad līdz 2014. gada 14. jūnijam (Padomes Lēmuma 2012/291/KĀDP (2012. gada 5. jūnijs), ar ko groza un pagarina Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2012, L 146, 46. lpp.), 1. panta 7. punkts) un pēc tam līdz 2016. gada 14. jūnijam (Lēmuma 2014/349 1. panta 9. punkts).

161 Otrām kārtām, attiecībā uz to laikposmu ilgumu, uz kuriem attiecas finanšu atsauces summas, kādas minētas Vienotās rīcības 2008/124 16. panta "Finanšu mehānismi" secīgi pieņemtajās redakcijās, saskaņā ar minētā panta 1. punkta pēdējo daļu tās dažādajās redakcijās, kuras ir bijušas spēkā kopš redakcijas, kas pieņemta ar Lēmumu 2010/322, šīs summas, kādas paredzētas misijas *Eulex Kosovo* izdevumu segšanai, pieņem Padome. Šie laikposmi, uz kuriem attiecas finanšu atsauces summas, ilustrē ar budžetu saistīto pagaidu kontekstu, kādā iekļāvās Savienības intervence Kosovā ar misijas *Eulex Kosovo* starpniecību.

162 Tādējādi laikposmā no misijas izveides līdz 2015. gada pirmajam pusgadam finanšu atsauces summas, kuras paredzētas ar misiju saistīto izdevumu segšanai un kuras sākotnēji ar Vienoto rīcību 2008/124 noteiktas līdz 2009. gada 14. jūnijam (Vienotās rīcības 2008/124 16. un 20. pants), bet pēc tam ar Padomes Vienoto rīcību 2009/445/KĀDP (2009. gada 9. jūnijs), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2009, L 148, 33. lpp.), līdz 2010. gada 14. jūnijam (Vienotās rīcības 2009/445 1. panta 1. punkts), vēlāk ar Padomes lēmumiem noteiktas līdz 2010. gada 14. oktobrim (Lēmuma 2010/322 1. panta 6. punkts), tad līdz 2011. gada 14. oktobrim (Padomes Lēmuma 2010/619/KĀDP (2010. gada 15. oktobris), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2010, L 272, 19. lpp.) 1. pants), tad līdz 2011. gada 14. decembrim (Padomes Lēmuma 2011/687/KĀDP (2011. gada 14. oktobris), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2011, L 270, 31. lpp.) 1. pants), tad līdz 2012. gada 14. jūnijam (Padomes Lēmuma 2011/752/KĀDP (2011. gada 24. novembris), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2011, L 310, 10. lpp.) 1. pants), tad līdz 2013. gada 14. jūnijam (Lēmuma 2012/291 1. panta 5. punkts), tad līdz 2014. gada 14. jūnijam (Padomes Lēmums 2013/241/KĀDP (2013. gada 27. maijs), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2013, L 141, 47. lpp.), tad līdz 2014. gada 14. oktobrim (Lēmuma 2014/349 1. panta 6. punkts) un, visbeidzot, līdz 2015. gada 14. jūnijam (Padomes Lēmuma 2014/685/KĀDP (2014. gada 29. septembris), ar ko groza Vienoto rīcību 2008/124 (OV 2014, L 284, 51. lpp.), 1. panta 3. punkts).

163 Trešām kārtām, attiecībā uz misijas *Eulex Kosovo* kompetenču un darbības jomas definēšanu jāatzīst, ka tās pielāgotas, ņemot vērā situāciju konkrētajā vietā un attiecības starp Savienību un Kosovas iestādēm.

164 Vispirms šo ģeopolitisko un diplomātisko neparedzamību atspoguļo, no vienas puses, LES 28. panta 1. punkta otrās daļas normas, saskaņā ar kurām, ja mainās apstākļi, kas būtiski ietekmē jautājumu, par kuru ir pieņemts Padomes lēmums, ar ko ir ieviesta Savienības operatīvā darbība, Padome pārskata minētā lēmuma principus un mērķus un pieņem vajadzīgos lēmumus. Tas pats attiecās uz LES 14. panta 2. punktu redakcijā, kas bija spēkā misijas *Eulex Kosovo* izveides brīdī 2008. gadā un ko aizstāja ar LES 28. panta 1. punkta otro daļu. No otras puses, minēto neparedzamību atspoguļo arī dažādo Padomes lēmumu, ar ko groza un pagarina Vienoto rīcību

2008/124, apsvērumos atkārtoti minētie atgādinājumi, ka misijas *Eulex Kosovo* darbība notiks apstākļos, kuri var pasliktināties un varētu kaitēt vispirms KĀDP, vēlāk ārējās darbības mērķiem, kas izklāstīti LES 21. pantā.

165 Turpinot – saskaņā ar Vienotās rīcības 2008/124 19. panta normām redakcijā, kas pieņemta ar Padomes Lēmumu 2010/322, Padomei ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms minētās vienotās rīcības termiņa beigām bija jāizvērtē, vai misija ir jāpagarina. Tādējādi no apsvērumiem katrā no lēmumiem, ar kuriem pagarina šo vienoto rīcību, izriet, ka Padome ņēma vērā ieteikumus, ko šajā ziņā sniedza Politikas un drošības komiteja (PDK) (Lēmuma 2010/322 3. apsvērums) un stratēģisko izvērtējumu (Lēmuma 2012/291 3. apsvērums un Lēmuma 2014/349 4. apsvērums).

166 Misija *Eulex Kosovo* iesniedza savu stratēģisko izvērtējumu (*CMDP*, *EEAS* 00115/14), kas sagatavots 2014. gada janvārī (turpmāk tekstā – "stratēģiskais izvērtējums"), redakcijā, kas nav pilnīgi deklasificēta, kā pielikumu A5 savai atbildei uz otro procesa organizatorisko jautājumu. Pamatojoties uz šo dokumentu, Padome ar Lēmumu 2014/349 nolēma grozīt un pagarināt Vienoto rīcību 2008/124 līdz 2016. gada 14. jūnijam. Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar to, ko apgalvo it īpaši misija *Eulex Kosovo*, no šā izvērtējuma izriet, ka, pirmām kārtām, 2013. gadā Kosovas iestādes bija paudušas vēlēšanos, lai, beidzoties vienotās rīcības pilnvaru termiņam, kas tolaik bija noteikts 2014. gada 14. jūnijā, tiktu pabeigts Kosovas uzraudzītās neatkarības beigu process. Tādējādi Kosovas premjerministra biroja vēstulē, kas sagatavota 2013. gada jūlijā un kas veido stratēģiskā izvērtējuma I pielikumu, minētās iestādes piedāvāja pārejas stratēģiju ar nolūku palīdzēt misijai koordinētā veidā nodot tās izpildpilnvaras attiecīgajām Kosovas iestādēm tā, lai misijas pilnvaras tiktu izbeigtas 2014. gada jūnijā. Šajā ziņā minētajā vēstulē iestādes bija uzskaitījušas konkrētas misijas *Eulex Kosovo* darbības jomas, kuras saskaņā ar šo iestāžu pašu vērtējumu varētu tikt nodotas Kosovas iestādēm.

167 Otrām kārtām, tieši ņemot vērā šīs Kosovas iestāžu paustās vēlmes, stratēģiskajā izvērtējumā ieteikts pārdefinēt misijas *Eulex Kosovo* darbības jomu. Šajā ziņā minētā izvērtējuma 45. punktā it īpaši bija ieteikts atlikušo darbības laiku nodrošināt klātbūtni vietējās tiesu varas līmenī. Tāpat stratēģiskā izvērtējuma 75. punktā nolūkā pagarināt misijas pilnvaras, sākot no 2014. gada jūnija līdz 2016. gada jūnijam, bija skaidri norādīts, ka, ņemot vērā misijai no jauna uzticētās darbības, šī misija būs daudz mazāka un ka šajā ziņā piedāvāts vienoties par trīs līdz četru mēnešu pārejas periodu, kuram bija jābeidzas 2014. gada septembrī vai oktobrī.

168 Visbeidzot – no 2014. gada 20. jūnijā pieņemtās *OPLAN* pārskatītās redakcijas (9633/6/14 REV 6), ko misija *Eulex Kosovo* iesniedza redakcijā, kura nebija pilnībā deklasificēta, kā pielikumu A7 savai atbildei uz otro procesa organizatorisko pasākumu, izriet, ka Vienotajā rīcībā 2008/124 izdarīto grozījumu pamatā ir Kosovas iestāžu vēlmju līdzsvarošana ar stratēģiskajā izvērtējumā minēto konstatējumu, ka, neraugoties uz panākto progresu, izvirzītie mērķi 2014. gada jūnijā netiks pilnībā sasniegti. Līdz ar to 1.2. sadaļā (*Situation Update*) bija skaidri norādīts, ka saistībā ar tās pilnvaru pagarināšanu līdz 2016. gada jūnijam ir jāievieš partnerattiecības, lai apmierinātu gan Kosovas iestāžu vēlmi pašām risināt izaicinājumus, gan nodomu nodrošināt pāreju darbības jomās, kurās saskaņotie mērķi būtu sasniegti. Bija skaidri precizēts, ka "iesaistīšanās un atbildības sekmēšana vietējā līmenī ir iezīme, kas raksturo turpmākās pilnvaras". Attiecībā uz misijas *Eulex Kosovo* pārstrukturēšanas īstenošanu, kam bija jāstājas spēkā 2014. gada 15. oktobrī, no 4.2.1. sadaļas (*Transition Phase*) izriet, ka pārejas posmā, kas sākās 2014. gada 15. jūnijā un beidzās 2014. gada 14. oktobrī, misija bija jāpārstrukturē atbilstoši organizatoriskajai struktūrai, kas veido minētās *OPLAN* redakcijas 1. pielikumu. No minētā pielikuma izriet, ka attiecībā uz tehniskajiem dienestiem vienības *Information Technology and Software Development*, kurā darbojās prasītājs, *Information Technology Officers* skaits bija jāsamazina no sešiem līdz četriem.

169 Attiecībā uz minētajā pārejas posmā piemērojamajiem principiem saistībā ar misijas *Eulex Kosovo* pārstrukturēšanas lēmumu ietekmi uz tās darbinieku nodarbinātības nosacījumiem bija paredzēts, ka gadījumā, ja darbavieta tiek likvidēta, to darbinieku, kuri strādā uz līguma pamata un pilda šos pienākumus, līgumi pēc to termiņu izbeigšanās katrā ziņā netiks pagarināti.

170 Ceturtām [trešām] kārtām, attiecībā uz misijas secīgo vadītāju pilnvaru ilgumu – tas no jauna pauž, kāda bija pagaidu lēmumu pieņemšanas sistēmas ietekme, saskaņā ar kuru notika Savienības intervence Kosovā ar misijas *Eulex Kosovo* starpniecību.

171 Tādējādi misijas pirmā vadītāja pilnvaru termiņš saskaņā ar PDK Lēmuma Eulex/1/2008 (2008. gada 7. februāris) par vadītāja iecelšanu Eiropas Savienības Tiesiskuma misijai Kosovā, *Eulex Kosovo* (2008/125/KĀDP) (OV 2008, L 42, 99. lpp.) 2. panta otro daļu bija spēkā līdz Vienotās rīcības 2008/124 termiņa beigām. Minētās pilnvaras beidzās 2010. gada 14. oktobrī sakarā ar Lēmuma Eulex/1/2008 atcelšanu ar PDK Lēmuma Eulex/1/2010 (2010. gada 27. jūlijs) par vadītāja iecelšanu Eiropas Savienības Tiesiskuma misijai Kosovā, *Eulex Kosovo* (2010/431/KĀDP) (OV 2010, L 202, 10. lpp.) 2. pantu.

172 Savukārt misijas otrā vadītāja pilnvaru termiņš vispirms saskaņā ar Lēmumu *Eulex*/1/2010 bija spēkā no 2010. gada 15. oktobra līdz 2011. gada 14. oktobrim, tad trīs reizes pagarināts, proti, līdz 2012. gada 14. jūnijam (PDK Lēmums *Eulex Kosovo*/1/2011 (2010. gada 27. jūlijs [2011. gada 14. oktobris]), ar ko pagarina Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā, *Eulex Kosovo*, misijas vadītāja pilnvaru termiņu (2011/688/KĀDP) (OV 2011, L 270, 32. lpp.)), pēc tam līdz 2012. gada 14. oktobrim (PDK Lēmums *Eulex Kosovo*/1/2012 (2012. gada 12. jūnijs), ar ko pagarina Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā, *Eulex Kosovo*, misijas vadītāja pilnvaru termiņu (2012/310/KĀDP) (OV 2012, L 154, 24. lpp.)) un visbeidzot līdz 2013. gada 31. janvārim (PDK Lēmums *Eulex Kosovo*/2/2012 (2012. gada 12. oktobris), ar ko pagarina Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā, *Eulex Kosovo*, misijas vadītāja pilnvaru termiņu (2012/631/KĀDP) (OV 2012, L 282, 45. lpp.)).

173 Misijas trešā vadītāja pilnvaru termiņš vispirms bija spēkā no 2013. gada 1. februāra līdz 2014. gada 14. jūnijam (PDK Lēmums *Eulex Kosovo*/3/2012 (2012. gada 4. decembris) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā *Eulex Kosovo* vadītāja iecelšanu (2012/751/KĀDP) (OV 2012, L 334, 46. lpp.)), tad pagarināts līdz 2014. gada 14. oktobrim (PDK Lēmums *Eulex Kosovo*/1/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko pagarina Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā *Eulex Kosovo* misijas vadītāja pilnvaru termiņu (2014/371/KĀDP) (OV 2014, L 180, 17. lpp.)).

174 Ņemot vērā pēdējā LNL noslēgšanu attiecībā uz laikposmu no 2014. gada 15. oktobra līdz 14. novembrim, ir jāpiebilst, ka laikposmam no 2014. gada 15. oktobra līdz 2015. gada 14. jūnijam iecelts misijas ceturtais vadītājs (PDK Lēmums *Eulex Kosovo*/2/2014 (2014. gada 9. oktobris), ar ko pagarina Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā *Eulex Kosovo* vadītāja pilnvaru termiņu [par Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā *Eulex Kosovo* vadītāja iecelšanu] (2014/707/KĀDP) (OV 2014, L 295, 59. lpp.)).

175 No iepriekš minētajiem konstatējumiem izriet, ka misijas *Eulex Kosovo* vadītāju pilnvaru termiņi bija noteikti ne tikai uz noteiktu laiku, bet arī uz atšķirīgiem un mainīgiem laikposmiem. Taču vēl bez tā, ka pirmie deviņi LNL bija noslēgti starp prasītāju un tobrīd amatā esošo misijas vadītāju, ir jānorāda, ka saskaņā ar 4. punkta septīto un astoto daļu Paziņojumā C(2009) 9502, kurš sākotnēji bija to normu neatņemama sastāvdaļa, ar ko regulēja līgumattiecības starp prasītāju un misijas vadītāju, starptautisko darbinieku darba līgumu ilgumam jāatbilst nosacījumiem īpašā

padomdevēja pie KĀDP, ar kuru prasītājs bija noslēdzis līgumu, darba līgumā. Šajā ziņā nav strīda par to, ka katrs no misijas vadītājiem, ar kuriem prasītājs bija attiecīgi noslēdzis pirmos deviņus LNL, misijas vadītāja statusā, tobrīd pildot šos pienākumus, bija īpašais padomdevējs pie KĀDP. Tā kā misijai *Eulex Kosovo* nebija piešķirts juridiskās personas statuss, bija pamatoti, ka starptautisko līgumdarbinieku darba līgumus noslēdza minētās misijas vadītāji. Taču šo vadītāju pilnvaru ilgums bija ierobežots, kā atgādina misija *Eulex Kosovo*, saskaņā ar Paziņojuma C(2009) 9502 4. punktu. Šajos apstākļos misijas vadītāji principā nevarēja noslēgt darba līgumus, kuru spēkā esamības termiņš pārsniedz viņu pašu līgumu spēkā esamības termiņu.

176 Tādējādi no šā sprieduma 157.–175. punktā veiktajiem konstatējumiem izriet, ka laikposmā no datuma, kurā izveidota misija *Eulex Kosovo*, līdz 2014. gada otrajam pusgadam misijas kā civilās krīzes pārvarēšanas misijas pilnvaru termiņš, kas sākotnēji bija noteikts uz 28 mēnešiem, pēc tam trīs reizes pagarināts uz divu gadu termiņu. Turklāt gan laikposmus, uz kuriem attiecas finanšu atsauces summas, kas paredzētas misijas izdevumu segšanai, gan misijas dažādo vadītāju pilnvaras noteiktas uz secīgiem laikposmiem, kuri bija mainīgi un nebija savstarpēji saskaņoti. Turklāt attiecībā uz misijas kompetenču un darbības jomas definēšanu jāteic – tā grozīta atkarībā no misijai piešķirto pilnvaru īstenošanas izmaiņām, situācijas operāciju vietā un attiecībām starp Savienību un Kosovas iestādēm.

177 Turklāt jāpiebilst, ka attiecībā uz misijas *Eulex Kosovo* darbinieku darbā pieņemšanas nosacījumiem un kārtību Vienotās rīcības 2008/124 9. panta 2. punkta pirmajā teikumā noteikts, ka "*E[ulex] K[osovo]* sastāvā galvenokārt ir personāls, ko norīkojušas dalībvalstis vai [Savienības] iestādes". Saskaņā ar tā paša panta 2. punkta otro teikumu katrai dalībvalstij vai Savienības iestādei bija jāsedz izmaksas, kas saistītas ar tās norīkotiem darbiniekiem, tostarp ceļa izdevumus, kas rodas, ceļojot uz izvietošanas vietu un no tās, algas, medicīnas aprūpes izdevumus un pabalstus. Saskaņā ar tā paša panta 3. punkta pirmo teikumu misija vajadzības gadījumā varēja uz līguma pamata pieņemt darbā it īpaši starptautisko civilo personālu, ja nepieciešamo pienākumu veikšanu nenodrošināja personāls, ko norīkojušas dalībvalstis.

178 Tādējādi misijas *Eulex Kosovo* darbinieki bija jāpieņem darbā, prioritāri pieņemot no dalībvalstīm vai Savienības iestādēm norīkotos darbiniekus. Tikai pakārtoti, tad, ja šādi norīkotais personāls nevarēja nodrošināt noteiktu minētajai misijai nepieciešamo funkciju izpildi, šī misija varēja pieņemt darbā starptautisko un vietējo civilo personālu.

179 Šos nosacījumus personāla nodarbinātībai misijā *Eulex Kosovo* pamatoja minētās misijas pilnvaru pagaidu raksturs, ciktāl Kosovas iestādēm, kā izriet no šā sprieduma 163., 166. un 177. punkta, vienmēr bija iespējams grozīt vai pat izbeigt šīs pilnvaras, lai arī kāds būtu to termiņš un priekšmets. Šie apstākļi, kas raksturīgi tādai KĀDP ietvaros izveidotai starptautiskas krīzes pārvarēšanas misijai kā misija *Eulex Kosovo*, pamatoja to, ka tās personālu prioritāri pieņēma darbā, pamatojoties uz norīkojumu no dalībvalstīm vai Savienības iestādēm. Proti, pirmām kārtām, ja minētās misijas pilnvaras netiktu pagarinātas vai tiktu pārtrauktas tās darbības laikā, tādā gadījumā būtu iespējams nekavējoties izbeigt dalībvalstu vai Savienības iestāžu norīkoto darbinieku norīkojumu šajā misijā, neriskējot radīt misijai tādas administratīvas un ar budžetu saistītas sekas, kas neatbilst tās pagaidu dimensijai.

180 Tādējādi, tā kā prasītājs nebija dalībvalsts vai Savienības iestādes norīkots darbinieks, pienākumi, kurus viņam varēja uzticēt, lai arī kāds būtu to konkrētais priekšmets, bija noteikti un tieši pakļauti ne tikai starptautisko attiecību neparedzamībai, no kuras bija atkarīga misijas *Eulex Kosovo* saglabāšana konkrētajā vietā, tās kompetences un darbības joma, un tās finansējuma neparedzamībai, bet arī dalībvalstu kapacitātei – kas varēja mainīties – norīkot valsts

darbiniekus, kuri spēj apmierināt misijas vajadzības. Arī šie misijas personāla nodarbinātības nosacījumi un kārtība, kas ir cieši un tieši saistīti ar misijas pagaidu raksturu, ir objektīvi iemesli, kuri ļauj pamatot lēmumu piedāvāt starptautiskajam civilajam personālam LNL.

181 Tāpēc, ņemot vērā visu šo parametru pagaidu raksturu, prasītājs kļūdaini apgalvo, pirmām kārtām, ka darba veikšanai misijā *Eulex Kosovo* viņam varēja piedāvāt noslēgt līgumu uz nenoteiktu laiku, kurā būtu ietverta izbeigšanas klauzula misijas pilnvaru izbeigšanas gadījumā, un, otrām kārtām, ka viņa ieņemamā amata mērķis bija apmierināt pastāvīgas un ilgstošas vajadzības. Proti, misijas personāla, tostarp starptautisko civilo darbinieku nodarbinātības perspektīvas bija atkarīgas no lēmuma par misijas saglabāšanu, ņemot vērā ģeopolitiskos faktorus, un tādējādi no tā, kā atbilstoši tās pilnvarām definētas misijas kompetences un darbības joma. Līdz ar to pats attiecīgās vienības raksturs, jo to galu galā ir paredzēts likvidēt un šajā īpašajā kontekstā tā ir atkarīga vienīgi no finansējuma, ko tai piešķīrusi budžeta iestāde atbilstoši tās kompetencēm un darbības jomai, kā tās definējusi politiskā iestāde, noteikti nosaka misijas personāla nodarbinātības nosacījumu pagaidu raksturu, kā arī principā līdz devītajam LNL – misijas vadītāja, ar kuru sākotnēji līgumi bija noslēgti, pilnvaru termiņu.

182 Tādējādi to līgumu termiņš, kurus noslēgusi misija *Eulex Kosovo* vai kuri noslēgti tās vārdā ar starptautisko civilo personālu, nekādā gadījumā nevarēja pārsniegt katru no misijas pilnvaru termiņiem, ne arī – pirms visa un principā – to laikposmu termiņus, uz kuriem attiecas finanšu atsauces summas.

183 Taču šajā lietā katra no pirmo deviņu starp prasītāju un misijas vadītāju noslēgto LNL beigu datums, kā arī desmitā starp prasītāju un pašu misiju noslēgtā LNL beigu datums vienmēr sakrita ar misijas pilnvaru termiņa beigām vai to laikposmu beigām, uz kuriem attiecās finanšu atsauces summas, vai misijas vadītāja pilnvaru beigām, un tādējādi minēto LNL izmantošana bija vajadzīgs un atbilstīgs līdzeklis, kā izriet no šiem konstatējumiem:

– pirmā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2010. gada 14. jūnijā, sakrita ar misijas pilnvaru beigu termiņu, kas paredzēts ar Vienoto rīcību 2008/124 un Vienoto rīcību 2009/445, un tā laikposma beigām, uz kuru attiecas ar Vienoto rīcību 2009/445 noteiktā finanšu atsauces summa;

– otrā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2010. gada 14. oktobrī, sakrita ar tā laikposma beigām, uz kuru attiecās ar Lēmumu 2010/322 noteiktā finanšu atsauces summa;

– trešā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2011. gada 14. oktobrī, sakrita ar tā laikposma beigām, uz kuru attiecās ar Lēmumu 2010/619 noteiktā finanšu atsauces summa, un ar misijas vadītāja pilnvaru beigu termiņu, kas noteikts ar Lēmumu 2010/431;

– ceturtā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2011. gada 14. decembrī, sakrita ar tā laikposma beigām, uz kuru attiecās ar Lēmumu 2011/687 noteiktā finanšu atsauces summa;

– piektā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2012. gada 14. jūnijā, sakrita ar misijas pilnvaru beigu termiņu, kas paredzēts ar Lēmumu 2010/322, tā laikposma beigām, uz kuru attiecās ar Lēmumu 2011/752 noteiktā finanšu atsauces summa, un ar misijas vadītāja pilnvaru beigu termiņu, kas noteikts ar Lēmumu 2011/688;

– sestā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2012. gada 14. oktobrī, sakrita ar misijas vadītāja pilnvaru beigu termiņu, kas noteikts ar Lēmumu 2012/310;

– septītā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2013. gada 31. janvārī, sakrita ar misijas vadītāja pilnvaru beigu termiņu, kas noteikts ar Lēmumu 2012/631;

– astotā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2013. gada 14. jūnijā, sakrita ar tā laikposma beigām, uz kuru attiecās ar Lēmumu 2012/291 noteiktā finanšu atsauces summa;

– devītā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2014. gada 14. jūnijā, sakrita ar misijas pilnvaru beigu termiņu, kas paredzēts ar Lēmumu 2012/291, tā laikposma beigām, uz kuru attiecās ar Lēmumu 2013/241 noteiktā finanšu atsauces summa, un ar misijas vadītāja pilnvaru beigu termiņu, kas noteikts ar Lēmumu 2012/751;

– un desmitā LNL beigu termiņš, kas noteikts 2014. gada 14. oktobrī, sakrita ar tā laikposma beigām, uz kuru attiecās ar Lēmumu 2014/349 noteiktā finanšu atsauces summa.

184 Rezumējot – ņemot vērā konteksta, kurā noritēja līgumattiecības starp prasītāju un misiju *Eulex Kosovo*, pagaidu dimensiju, kas bija cieši saistīta ar precīzajiem un konkrētajiem apstākļiem, kādos noteiktas un īstenotas misijas *Eulex Kosovo* pilnvaras, ir jākonstatē, ka šīs lietas apstākļos pastāvēja objektīvi iemesli, kuri pamatoja to, ka pēc 2014. gada 14. jūnija, proti, pēc devītā LNL, izmantoti secīgi LNL attiecībā uz prasītāja kā starptautiska civilā darbinieka nodarbināšanu minētajā misijā. Tātad pretēji tam, ko viņš apgalvo, ar to, ka viņam piedāvāts noslēgt pirmos desmit LNL, netika pieļauta ļaunprātība.

185 Attiecībā uz objektīvajiem iemesliem, ar kuriem atbilstoši 2003. gada likuma 9. pantam var pamatot vienpadsmitā LNL noslēgšanu starp prasītāju un misiju *Eulex Kosovo*, jāteic, ka prasītājs ar 2014. gada 26. jūnija vēstuli bija skaidri informēts par to, ka dalībvalstu 2014. gada 24. jūnijā pieņemtā lēmuma par misijas *Eulex Kosovo* pārstrukturēšanu rezultātā atbildīgā par tehnoloģijām (*IT Officer*) amats, ko viņš ieņēma kopš brīža, kad tika pieņemts darbā misijā *Eulex Kosovo*, tiks likvidēts pēc 2014. gada 14. novembra un līdz ar to viņa līgums pēc šā datuma netiks pagarināts. Šī informācija tātad bija prasītājam oficiāli paziņota mazliet mazāk nekā piecus mēnešus pirms tam, kad beidzās viņa nodarbinātības iespējas minētajā misijā, proti, pirms 2014. gada 14. novembra, un mazliet mazāk nekā četrus mēnešus pirms desmitā LNL beigu termiņa, kas noteikts 2014. gada 14. oktobrī. Turklāt šajā vēstulē bija skaidri norādīti iemesli, kuru dēļ pēc 2014. gada 14. novembra prasītājam nevarēs piedāvāt noslēgt jaunu darba līgumu misijā to pašu pienākumu veikšanai, kurus viņš iepriekš veica savu darba attiecību ar šo misiju ietvaros.

186 Šajā īpašajā kontekstā, kas tieši un cieši saistīts ar misijas *Eulex Kosovo* pārstrukturēšanu, par kuru bija nolemts 2014. gada jūnijā, 2014. gada 14. oktobrī, beidzoties desmitajam LNL, atbilstoši 2014. gada 26. jūnija vēstules formulējumam misija *Eulex Kosovo* piedāvāja prasītājam noslēgt pēdējo LNL laikposmam no 2014. gada 15. oktobra līdz 14. novembrim. Prasītājs tātad bija pilnībā informēts par iemesliem un apstākļiem, kuru dēļ viņam piedāvāts vēl pēdējais LNL, un par to, ka, ņemot vērā misijas pārstrukturēšanu un no tās izrietošo viņa līdz šim ieņemtā amata likvidēšanu, nebija iespējama nekāda līguma pagarināšana attiecībā uz viņa veiktajiem darba pienākumiem. Šis īpašais apstāklis pilnībā attēlo pagaidu raksturu un neskaidrību, kas raksturo tādas KĀDP misijas kā misija *Eulex Kosovo* pašu būtību un līdz ar to tās pastāvēšanu. Turklāt, izņemot to, ka 21. pantā iekļauta šķīrējklauzula, ar kuru kompetence piešķirta Savienības tiesai, minētā līguma noteikumi neatšķīrās no desmitā LNL noteikumiem.

187 No šā sprieduma 185. un 186. punktā minētajiem konstatējumiem izriet, ka papildus objektīvajiem iemesliem, kuri saistīti ar misijas *Eulex Kosovo* pilnvaru pagaidu un pastāvīgi mainīgo raksturu, attiecībā uz tās ilgumu, saturu un finansējumu un kas pamatoja pirmo desmit LNL noslēgšanu,

pastāvēja vēl citi objektīvi iemesli, kurus noteica īpašs konteksts un ar kuriem vēl konkrētāk un detalizētāk varēja pamatot misijas lēmumu piedāvāt prasītājam noslēgt pēdējo LNL tikai uz viena mēneša laikposmu. Šāds piedāvājums bija vajadzīgs un atbilstīgs līdzeklis, lai apmierinātu vajadzības, kuru dēļ bija nodibinātas līgumattiecības, ņemot vērā šos objektīvos iemeslus. Minētā LNL beigu datums, proti, 2014. gada 15. novembris, tātad sakrita ar datumu, kurā amats, ko prasītājs līdz šim ieņēma, bija jālikvidē saistībā ar misijas pārstrukturēšanu, par ko bija nolēmusi Padome, un tās īstenošanu, kuru misija veica.

188 Līdz ar to vispirms bija objektīvi iemesli, kas saskaņā ar 2003. gada likuma 9. pantu ļāva pamatot vienpadsmit LNL noslēgšanu. Tādējādi, piedāvājot prasītājam noslēgt pēdējo LNL, netika pieļauta ļaunprātība. Turpinot un secīgi – ņemot vērā šā sprieduma 184. un 187. punktā izklāstītos apsvērumus, prasība pārkvalificēt vienpadsmit LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku ir jānoraida kā nepamatota. Visbeidzot – saskaņā ar šā sprieduma 82. punktā izklāstītajiem apsvērumiem arī prasība pārkvalificēt LNL, kas noslēgti starp prasītāju un abām pirmajām misijām, kuras minētas šā sprieduma 1. un 2. punktā, tādējādi ir jānoraida.

189 Šo secinājumu nevar atspēkot ar prasītāja papildu argumentiem. Tas tā ir, pirmām kārtām, attiecībā uz argumentu par to, ka līgumattiecības esot automātiski pārkvalificētas par līgumu uz nenoteiktu laiku, jo vienpadsmit LNL parakstīšana vienmēr esot notikusi pēc datuma, kurā viņš sācis pildīt pienākumus.

190 Lai gan nav strīda par to, ka visi vienpadsmit LNL parakstīti pēc to stāšanās spēkā, pietiek konstatēt, ka noteikums, uz kuru atsaucas prasītājs, ir ņemts no Beļģijas 1978. gada 3. jūlija Likuma par darba līgumiem (1978. gada 22. augusta *Moniteur belge*, 9277. lpp.) 9. panta. Tomēr, kā konstatēts šā sprieduma 139. punktā, šai lietai piemērojamie valsts tiesību akti ir Īrijas tiesību akti, kuros, arī ne pēc būtības, nav ietverts līdzīgs līgumu formalitāšu noteikums. Līdz ar to šis arguments nav pamatots.

191 Otrām kārtām, ir jānoraida arī arguments, ka, ņemot vērā to, ka nebija paziņoti visi dokumenti, kuri bija līgumu neatņemama sastāvdaļa, un it īpaši Paziņojums C(2009) 9502, prasītājs pirms pirmā LNL parakstīšanas neesot bijis informēts par savām fiskālajām un sociālajām tiesībām. Šajā ziņā prasītājs apgalvo – ņemot vērā to, ka viņš nebija devis apzinātu piekrišanu un nebija saņēmis informāciju par juridisko regulējumu, kas piemērojams vienpadsmit LNL, šie LNL esot bijuši spēkā neesoši un tādējādi arī šā iemesla dēļ līgumattiecības esot jāpārkvalificē par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku.

192 Misija *Eulex Kosovo* apstrīd, ka prasītāja piekrišana būtu spēkā neesoša.

193 Attiecībā uz prasītāja apgalvoto informācijas trūkumu par viņa fiskālajām un sociālajām tiesībām pirms pirmā LNL parakstīšanas, kā konstatēts šā sprieduma 113. punktā, Paziņojums C(2009) 9502 viņam tiešām nosūtīts pirms šā līguma parakstīšanas.

194 Taču nav strīda par to, ka minētajā paziņojumā, kas bija pirmo deviņu starp prasītāju un misijas *Eulex Kosovo* vadītāju noslēgto LNL neatņemama sastāvdaļa, bija tieši norādītas visas prasītāja sociālās un fiskālās tiesības, kā arī darba attiecībām piemērojamās tiesību normas. Turklāt ir jānorāda – vispirms, 2010. gada 9. februāra elektroniskā pasta vēstulē, ar kuru prasītājam nosūtīts Paziņojums C(2009) 9502 (skat. šā sprieduma 113. punktu), misijas cilvēkresursu departaments precizēja piemērojamo procedūru un kārtību, tostarp lai noteiktu viņa pakāpi un atalgojumu darba piedāvājuma sagatavošanai. Turpinot – šim nolūkam prasītājs nosūtīja atpakaļ paziņojuma par dzīvesvietu veidlapu, kas bija pienācīgi aizpildīta un datēta ar 2010. gada 22. februāri.

Visbeidzot – pēc tam ar 2010. gada 18. marta elektroniskā pasta vēstuli, pirmām kārtām, misija, pamatojoties uz dokumentiem, kurus prasītājs bija iesniedzis pēc 2010. gada 9. februāra elektroniskā pasta vēstules, it īpaši informēja viņu par kategoriju, kurai atbilda viņa amats, par viņa pakāpi un līmeni, par atalgojumu un citiem maksājumiem, par darba stundām un darba laiku misijā, par tiesībām uz atvaļinājumu, kā arī par augsta riska apdrošināšanas polisi, kuru tas saņems. Otrām kārtām, tā aicināja prasītāju pieņemt darba piedāvājumu, kas pievienots minētā 2010. gada 18. marta elektroniskā pasta vēstules pielikumā, un paziņot precīzu ierašanās datumu, vienlaikus norādot, ka iepriekš prasītājam ir iespējams lūgt jebkādu informāciju, ko tas uzskatītu par lietderīgu. Prasītājs minēto darba piedāvājumu, kurā bija precizēts viņa amats, pakāpe, atalgojums un sākotnējā LNL beigu datums, nosūtīja atpakaļ parakstītu un datētu ar 2010. gada 25. martu.

195 No visiem iepriekš minētajiem konstatējumiem izriet, ka prasītājs parakstīja pirmo LNL ar misiju *Eulex Kosovo*, pilnībā apzinoties savu nodarbinātības nosacījumu iemeslu, kā arī sociālās un fiskālās tiesības. Turklāt savos procesuālajos rakstos prasītājs nav apgalvojis, ka viņa rīcībā nebūtu nodoti dokumenti, kas pievienoti pārējiem desmit LNL, kuri vēlāk secīgi noslēgti ar misiju. Attiecībā uz pēdējo LNL – kā norādīts šā sprieduma 138. punktā, dati par prasītāja sociālajām un fiskālajām tiesībām bija minēti pašos līguma noteikumos. Šim pēdējam LNL tādējādi bija pievienots vienīgi amata apraksts, atalgojuma skala un darbinieka identifikācijas veidlapa (*Beneficiary form* jeb *Designation form*).

196 Trešām kārtām, prasītāja arguments par 2003. gada likuma 8. panta 2. punkta pārkāpumu arī nav pamatots.

197 Šajā ziņā, kā norādīts šā sprieduma 87. punktā, prasītājs apgalvo, ka 2003. gada likuma 8. panta normu pārkāpums *ipso facto* izraisa LNL pārkvalificēšanu par līgumu uz nenoteiktu laiku. Tāpat atbildē uz vēl vienu jautājumu saistībā ar trešo procesa organizatorisko pasākumu prasītājs tieši norādīja, ka prasība atlīdzināt līgumisko kaitējumu saistībā ar darba attiecību prettiesisku pārtraukšanu balstās uz viņa līgumattiecību misijās pārkvalificēšanu, kas pamatota ar "2003. gada [likuma 9. panta] piemērošanu".

198 Atbilstoši 2003. gada likuma 8. panta 2. punktam, ja darba devējs piedāvā atjaunot LNL, viņam ir pienākums ne vēlāk kā šīs atjaunošanas dienā rakstiski informēt darba ņēmēju par objektīvajiem iemesliem, kas pamato to, ka tiek atjaunots LNL, nevis piedāvāts noslēgt līgumu uz nenoteiktu laiku. Saskaņā ar minētā likuma 8. panta 4. punktu, ja darba devējs nav rakstiski sniedzis šādu informāciju vai minētā informācija ir izvairīga vai neviennozīmīga, ir jāizdara godīgi un taisnīgi secinājumi par lietas apstākļiem.

199 Vispirms uzreiz ir jākonstatē, ka, pirmām kārtām, lai gan 2003. gada likuma 8. panta 4. punkta normas paredz, ka gadījumā, ja netiek izpildīts šā panta 2. punktā paredzētais pienākums par iepriekšēju informēšanu rakstveidā, ir jāizdara godīgi un taisnīgi secinājumi par lietas apstākļiem, Īrijas likumdevējs turpretī nav paredzējis, ka šādi secinājumi var nozīmēt LNL pārkvalificēšanu par līgumu uz nenoteiktu laiku. Šīs normas šajā ziņā atšķiras no 2003. gada likuma 9. panta 3. punkta normām, no kurām izriet, ka minētais likumdevējs ir paredzējis – šajā gadījumā tieši –, ka pēdējā minētā panta 1. un 2. punkta pārkāpuma gadījumā attiecīgais LNL tiek pārkvalificēts par līgumu uz nenoteiktu laiku.

200 Otrām kārtām, no Īrijas tiesu judikatūras un it īpaši no *Labour Court* (Darba lietu tiesa, Īrija) 2009. gada 24. februāra sprieduma *National University of Ireland Maynooth v. Dr. Ann Buckley* (FTD092), par kuru lietas dalībnieki bija aicināti sniegt iespējamos apsvērumus saistībā ar trešo

procesa organizatorisko pasākumu, izriet, ka tad, ja tiek piemērots 2003. gada likuma 8. panta 4. punkts, godīgie un taisnīgie secinājumi, kurus minētās tiesas izdara 2003. gada likuma 8. panta 2. punkta pārkāpuma gadījumā, ja pastāv objektīvi iemesli, kuri pamato LNL noslēgšanu, nozīmē finanšu kompensāciju.

201 Turpinot – attiecībā uz 2003. gada likuma 8. panta 2. punkta normu apgalvoto pārkāpumu šajā lietā, protams, var uzskatīt, ka prasības par iepriekšēju tādas informācijas sniegšanu rakstveidā, kas nebūtu izvairīga vai pārprotama, izpildītas, noslēdzot vienpadsmito LNL, kura izpilde sākās 2014. gada 15. oktobrī. Proti, ar 2014. gada 26. jūnija vēstuli misija *Eulex Kosovo* skaidri un nepārprotami norādīja, ka sakarā ar to, ka prasītāja amats no 2014. gada 15. novembra tiek likvidēts, misija prasītājam var vienīgi piedāvāt pēc desmitā LNL beigām slēgt beidzamo LNL. Kā izriet no šā sprieduma 185.–187. punkta, minētais iemesls, ņemot vērā, ka tas ir tieši saistīts ar pagaidu rakstura faktoriem, kuri raksturo pašu misijas būtību, bija objektīvs iemesls 2003. gada likuma 7. panta izpratnē.

202 Tomēr pretēji tam, ko apgalvo misija *Eulex Kosovo*, un saskaņā ar to, ko norāda prasītājs savā atbildē uz trešo procesa organizatorisko pasākumu, ne no otrā līdz desmitā LNL noteikumiem, ietverot tiem pievienotos dokumentus, ne no sešiem PNZ, kurus minētā misija esot oficiāli un īpaši nosūtījusi prasītājam saskaņā ar 2003. gada likuma 8. panta 2. punkta normām – rakstveidā un pirms atjaunoto LNL stāšanās spēkā –, neizriet objektīvi iemesli, kuru dēļ misija prasītājam piedāvāja slēgt minētos LNL un nevarēja tam piedāvāt slēgt līgumu uz nenoteiktu laiku. Misija *Eulex Kosovo* šajā ziņā atsaucas uz informāciju, kas – tās ieskatā – bija sniegta minētajos PNZ un LNL pievienotajos dokumentos un kas attiecās uz misiju *Eulex Kosovo* raksturojošajiem pagaidu rakstura faktoriem, proti, it īpaši misijas un tās secīgo vadītāju pilnvaru ierobežoto termiņu un tās periodiski piešķirtā budžeta ierobežoto termiņu.

203 Tomēr ir jākonstatē, ka, pirmām kārtām, nav strīda par to, ka otrais līdz desmitais LNL netika parakstīti pirms to attiecīgajiem spēkā stāšanās datumiem. Tādējādi pretēji tam, kas paredzēts 2003. gada likuma 8. panta 2. punktā, tajos ietvertā informācija nevarēja tikt oficiāli un īpaši darīta zināma prasītājam pirms minētajiem datumiem.

204 Otrām kārtām, ir arī jākonstatē, ka daži no sešiem PNZ attiecās uz darba laikposmiem, kuros bija spēkā vairāki LNL, un ka tādējādi informēšanas pienākums, kas paredzēts 2003. gada likuma 8. panta 2. punktā, acīmredzami nevarēja tikt izpildīts ar šo PNZ palīdzību, atjaunojot katru no otrā līdz devītajam LNL. Tāds ir, piemēram, ceturtā PNZ gadījums, kas attiecās uz laikposmu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 14. jūnijam, un šajā laikposmā bija spēkā sestais, septītais un astotais LNL. Prasītājs tādējādi acīmredzami nebija rakstveidā informēts par objektīvajiem iemesliem, kuri pamatoja tam adresēto piedāvājumu slēgt septīto un astoto LNL.

205 Tāpat joprojām attiecībā uz sešiem PNZ – protams, ir taisnība, ka otrajā PNZ, kurš attiecās uz laikposmu no 2010. gada 15. oktobra līdz 2011. gada 20. jūlijam, bija ietverta norāde "pašreiz spēkā esošais misijas beigu datums: 2011. gada 14. oktobris". Tomēr izrādās, ka šī informācija ir kļūdaina. Otrā PNZ parakstīšanas datumā, proti, 2011. gada 8. augustā, kā izriet no šā sprieduma 160. punkta, kopš Lēmuma 2010/322 pieņemšanas misijas pilnvaru termiņš bija pagarināts līdz 2012. gada 14. jūnijam. Kā izriet no šā sprieduma 162. un 172. punkta, datums 2011. gada 14. oktobris vienlaikus atbilda tā laikposma beigu datumam, uz kuru attiecās misijas finansēšanai paredzētās finanšu atsauces summas, kā arī tajā laikā amatā esošā misijas vadītāja pilnvaru beigu datumam.

206 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka vēl bez tā, ka trūka izsmeļošas informācijas par otrā līdz desmitā LNL atjaunošanu, informācija, uz kuru attiecībā uz tiem atsaucas misija *Eulex Kosovo*, noteiktā mērā bija pārprotama vai pat kļūdaina un tādējādi neatbilda 2003. gada likuma 8. panta 2. punktā minētajām prasībām par konkrētu un iepriekšēju informēšanu.

207 Līdz ar to prasītājs pamatoti norāda, ka ir pārkāptas 2003. gada likuma 8. panta 2. punkta normas.

208 Turpretī attiecībā uz godīgajiem un taisnīgajiem secinājumiem, kādi jāizdara no minētā pārkāpuma, pamatojoties uz 2003. gada likuma 8. panta 4. punktu, ir jāatgādina, ka no noteikumiem, kuri reglamentē tiesvedību Savienības tiesās, it īpaši no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta, kā arī Reglamenta 76. panta un 84. panta 1. punkta izriet, ka strīda apmēru principā nosaka un norobežo lietas dalībnieki un ka Savienības tiesa nevar lemt *ultra petita* (skat. spriedumu, 2020. gada 17. septembris, *Alfamicro*/Komisija, C-623/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:734, 40. punkts un tajā minētā judikatūra). Konkrētāk – ja Vispārējā tiesa izskata līgumisku strīdu, pamatojoties uz LESD 272. pantu, tai ir jālemj tikai tiesiskajā un faktiskajā ietvarā, ko ir noteikuši lietas dalībnieki (skat. spriedumu, 2020. gada 17. septembris, *Alfamicro* /Komisija, C-623/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:734, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

209 Taču šajā lietā, kā norādīts šā sprieduma 197. punktā, atsaucoties uz 2003. gada likuma 8. panta normu pārkāpumu, pirmām kārtām, prasītājs tieši norādīja, ka viņš lūdz LNL pārkvalificēšanu par līgumu uz nenoteiktu laiku, kas *ipso facto* izrietot no šā pārkāpuma. Otrām kārtām, viņš skaidri atgādināja, ka viņa pretenzijas uz kaitējuma atlīdzību saistībā ar darba attiecību prettiesisku pārtraukšanu ir balstītas uz viņa līgumattiecību ar misijām, kurās viņš secīgi strādāja, pārkvalificēšanu, piemērojot 2003. gada likuma 9. pantu. Tomēr no šā sprieduma 199. un 200. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka šāda pārkvalificēšanas prasība nav apmierināma, pamatojoties tikai uz 2003. gada likuma 8. panta pārkāpumu. Tas tā vēl jo vairāk ir tāpēc, ka saskaņā ar to, kas secināts šā sprieduma 188. punktā, šajā lietā saskaņā ar 2003. gada likuma 9. pantu pastāvēja objektīvi iemesli vienpadsmit secīgo LNL noslēgšanai.

210 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida prasība pārkvalificēt secīgi noslēgtos LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku.

b) Par prasību atlīdzināt visu līgumisko kaitējumu

211 Prasītāja prasība atlīdzināt līgumisko kaitējumu, kas minēta prasījumu pirmajā daļā, balstās uz LNL pārkvalificēšanu par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku sakarā ar secīgi noslēgtu LNL ļaunprātīgu izmantošanu, ko atbildētāji esot pieļāvuši, un līgumu formalitāšu noteikumu, kuri piemērojami saskaņā ar Beļģijas vai Īrijas tiesību normām, pārkāpumu. Šajā ziņā prasītājs atsaucas uz to sociālo tiesību pārkāpumu, kuras tam būtu bijušas atbilstoši līgumu uz nenoteiktu laiku regulējumam nodarbināta darba ņēmēja statusā, tostarp sociālā nodrošinājuma un pensijas jomā, kā arī saistībā ar informēšanu, konsultēšanu, paziņošanu un līguma izbeigšanu. Prasītājs tādējādi prasa, lai tam ar atpakaļejošu spēku tiktu nodrošinātas visas šīs tiesības, kuras tam esot vajadzējis varēt izmantot, noslēdzot šādu līgumu.

212 Atbildētāji noraida prasītāja argumentus.

213 Šajā ziņā jānorāda, ka, pirmām kārtām, saskaņā ar šā sprieduma 82. un 188. punktā izdarīto secinājumu, iebildums par LNL ļaunprātīgu izmantošanu, ko esot pieļāvusi misija *Eulex Kosovo*, ir jānoraida, tāpat kā līdz ar to ir jānoraida prasība pārkvalificēt par līgumu uz nenoteiktu laiku

līgumattiecības, kuras prasītājs noslēdzis ar misiju *Eulex Kosovo*, un – sekojoši – [prasība pārkvalificēt par līgumu uz nenoteiktu laiku līgumattiecības, kuras prasītājs noslēdzis] ar abām pirmajām misijām, kas minētas šā sprieduma 1. un 2. punktā.

214 Otrām kārtām, kā izriet no šā sprieduma 189.–195. punkta, prasītājs kļūdaini pārmet misijai *Eulex Kosovo*, ka tā pārkāpusi vienpadsmit LNL noslēgšanas formālos noteikumus, kā arī noteikumus attiecībā uz darba ņēmēja informēšanu, un tādējādi kļūdaini atsaucas uz šo līgumu spēkā neesamību, jo viņa piekrišana esot bijusi spēkā neesoša.

215 Tādējādi prasītāja prasījumu pirmajā daļā izvirzītā prasība atlīdzināt apgalvoto līgumisko kaitējumu ir jānoraida kā nepamatota.

216 Ņemot vērā šā sprieduma 188. un 215. punktā minētos secinājumus, ir jānoraida prasījumu pirmajā daļā minētās prasības kā nepamatotas, tādējādi neesot nepieciešamībai vērtēt šā sprieduma 74. punktā minēto atbildētāju izvirzīto iebildi par nepieņemamību attiecībā uz šīm prasībām (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2002. gada 26. februāris, Padome/*Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 52. punkts, un 1999. gada 1. decembris, *Boehringer*/Padome un Komisija, T-125/96 un T-152/96, EU:T:1999:302, 143. un 146. punkts).

2. Par galvenokārt izvirzīto prasību galvenokārt atlīdzināt ārpuslīgumisko kaitējumu (prasījumu otrā daļa)

217 Attiecībā uz prasījumu otro daļu, kas arī izvirzīta galvenokārt, pirmām kārtām, prasītājs būtībā lūdz Vispārējo tiesu konstatēt – viņa nodarbināšanas Savienības starptautiskajās misijās laikā nolemjot viņu pieņemt darbā kā starptautisko civilo darbinieku uz līguma pamata, nevis kā pagaidu darbinieku uz PDNK pamata, Padome, Komisija un EĀDD pārkāpa dažādas tiesību normas, it īpaši konkrētas "Līguma" normas, un pret viņu izturējās diskriminējoši. Otrām kārtām, ņemot vērā dažādo finansiālo un normatīvo kaitējumu, ko šī nelikumīgā attieksme viņam esot radījusi, prasītājs lūdz, lai šiem trim atbildētājiem tiktu piespriests viņam izmaksāt atlīdzībā tādu summu, kādu lietas dalībnieki noteiks Vispārējās tiesas noteiktā termiņā.

218 Padome, Komisija, EĀDD un misija *Eulex Kosovo* iebilst pret prasītāja argumentiem. Turklāt savos apsvērumos par prasītāja atbildi uz otro procesa organizatorisko pasākumu, saskaņā ar kuru viņa prasība par kaitējuma atlīdzināšanu atbilstoši prasījumu otrajai daļai esot pamatota ar LESD 268. pantu un 340. panta otro daļu, Komisija un EĀDD norāda uz minētās prasības nepieņemamību.

219 Iesākumā ir jāatgādina – kā konstatēts šā sprieduma 60. punktā –, ka prasījumu otrā daļa, kas izvirzīta galvenokārt, ir pamatota ar LESD 268. un 340. panta normām un tās mērķis ir panākt, lai Padome, Komisija un EĀDD atlīdzina ārpuslīgumisko kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts sakarā ar misiju starptautiskā civilā personāla darbā pieņemšanas politiku, kuru tie ir pieņēmuši.

220 Galvenokārt – neraugoties uz prasījumu otrās daļas nepieņemamību, ko min Komisija un EĀDD, Vispārējā tiesa uzskata, ka tiesvedības ekonomijas un pareizas tiesvedības interešu labad, lai sniegtu pamatlietas dalībniekiem pilnīgu un lietderīgu atbildi par minēto prasījumu daļu, vispirms ir jāvērtē prasība, ko tā pēc būtības ietver, atbilstoši šā sprieduma 79. punktā atgādinātajai judikatūrai.

221 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu "ārpuslīgumiskās atbildības gadījumā Savienība saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko radījušas Savienības iestādes vai to darbinieki, pildot savus

pienākumus". Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības ārpuslīgumiskās atbildības par tās iestāžu prettiesisku rīcību iestāšanās LESD 340. panta otrās daļas izpratnē ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi par iestāžu rīcības pretlikumību, zaudējumu esamību un cēloņsakarību starp šo rīcību un norādītajiem zaudējumiem (skat. spriedumus, 2008. gada 9. septembris, *FIAMM* u.c./Padome un Komisija, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 106. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2014. gada 25. novembris, *Safa Nicu Sepahan*/Padome, T-384/11, EU:T:2014:986, 47. punkts).

222 Minētie nosacījumi ir kumulatīvi. No tā izriet, ka, tiklīdz viens no šiem nosacījumiem nav izpildīts, prasība ir jānoraida kopumā un nav nepieciešams pārbaudīt pārējos nosacījumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 7. decembris, *Fahas*/Padome, T-49/07, EU:T:2010:499, 93. punkts, un rīkojumu, 2012. gada 17. februāris, *Dagher*/Padome, T-218/11, nav publicēts, EU:T:2012:82, 34. punkts).

223 Turklāt nosacījums Savienības iestāžu prettiesiskas rīcības esamībai prasa, lai būtu pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 30. maijs, *Safa Nicu Sepahan*/Padome, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

224 Šajā lietā, pirmkārt, attiecībā uz apgalvoto tiesību, it īpaši primāro tiesību normu pārkāpumu, pirmām kārtām, ir jākonstatē, ka, neprecizējot šīs normas, prasītājs prasības pieteikuma 63. zemsvītras piezīmē atsaucas uz fragmentu no darba par Savienības vispārējām materiālajām tiesībām, kurā ir atsauce uz EK Līguma 39. un 42. pantu. Taču ir jāatgādina, ka šie panti atradās EK Līguma trešās daļas "Kopienas politika" III sadaļas "Personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprite" 1. nodaļā "Darba ņēmēji" un ka Savienībā nodrošina darba ņēmēju pārvietošanās brīvību (LESD 75. pants (iepriekš – EKL 39. pants)). Saskaņā ar LESD 48. pantu (iepriekš – EKL 42. pants) likumdevējs paredz tādus pasākumus sociālā nodrošinājuma jomā, kādi vajadzīgi, lai īstenotu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību. Ciktāl šajā gadījumā aplūkojamās darba attiecības noslēgtas un īstenotas tikai ārpus Savienības teritorijas, šī lieta nekādi neattiecas uz prasītāja kā darba ņēmēja tiesību uz pārvietošanās brīvību izmantošanu, un tādējādi apgalvojums, ka diskriminācija, kuru esot pieļāvuši trīs pirmie atbildētāji, "ir pretrunā [l]īgumam", ir acīmredzami nepamatots.

225 Otrām kārtām, attiecībā uz iebildumu par pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu, ko esot pieļāvusi Padome, Komisija un EĀDD, prasītājs būtībā apgalvo, ka šīs iestādes esot izveidojušas un izmantojušas misiju darbinieku nodarbināšanas sistēmu, kas pārkāpj primāro tiesību normas. Turklāt tas norāda, ka iestādes pašas esot apzinājušās tiesiskos, finansiālos un ar reputācijas aizskārumu saistītos riskus, ko radīja starp dažādajām KĀDP misijām un starptautisko civilo personālu noslēgtie līgumi. Šajā ziņā prasītājs atsaucas, no vienas puses, uz 2012. gada ikgadējo darbības ziņojumu, ko sagatavojis Komisijas Ārpolitikas instrumentu dienests (*Service for Foreign Policy Instruments*), un, no otras puses, uz dokumentiem, kurus Padomei esot sagatavojusi Ārlietu padomnieku darba grupa (*RELEX*).

226 Šajā ziņā jāatgādina, ka LES 28. panta, ar kuru aizstāts LES 14. pants, veicot tajā grozījumus, redakcijā, kas bija spēkā misijas *Eulex Kosovo* izveides laikā, (skat. šā sprieduma 158. punktu), 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka tad, ja starptautiskās situācijas dēļ ir vajadzīga operacionāla Savienības rīcība, Padome pieņem nepieciešamos lēmumus un [tajos] nosaka [..] mērķus, piemērošanas jomu, līdzekļus, ko Savienība var izmantot, vajadzības gadījumā arī darbības laiku un īstenošanas nosacījumus. Tādējādi ir jākonstatē, ka atbilstoši īpašajam KĀDP ietvaram Padome lemj par līdzekļiem, ko Savienība var izmantot, un par lēmumu, kurus tā pieņem

attiecībā uz konkrēto Savienības operacionālo rīcību, īstenošanas nosacījumiem. Tā kā šajā normā nav paredzēti nekādi ierobežojumi attiecībā uz līdzekļiem, kas tajā minēti, ir jāuzskata, ka tie attiecas arī uz personāla resursiem, kuri paredzēti minētajai rīcībai.

227 Pamatojoties uz šīm KĀDP īpašajām normām, kuras minētas jau LES 14. pantā redakcijā, kura bija spēkā 2008. gadā, Padome Vienotās rīcības 2008/124 9. panta 3. punktā paredzēja, ka misija *Eulex Kosovo* atbilstoši vajadzībām var arī pieņemt darbā starptautisko un vietējo civilo personālu uz līguma pamata. Attiecībā uz nosacījumiem civilā starptautiskā personāla nodarbinātībai Padome, kā izriet no Vienotās rīcības 2008/124 10. panta 3. punkta tā sākotnējā redakcijā, vispirms nolēma, ka "starptautiskā [..] civilā personāla nodarbinātības nosacījumus un to tiesības un pienākumus nosaka līgumos, ko noslēdz misijas vadītājs un personāla locekļi". Šī norma netika mainīta līdz Lēmuma 2014/349 pieņemšanai, ar kuru tā grozīta tā, lai ņemtu vērā juridiskās personas statusa piešķiršana misijai *Eulex Kosovo* atbilstoši 15.a pantam, kas ar šo lēmumu iekļauts Vienotajā rīcībā 2008/124. Tādējādi kopš minētā laika ar šo normu ir paredzēti līgumi, kas noslēgti starp misiju *Eulex Kosovo* un personāla locekļiem.

228 No iepriekš minētajiem konstatējumiem izriet, ka, pamatojoties uz primāro tiesību normām, kuras saistītas īpaši ar KĀDP, ar tiesību normām attiecībā uz misiju *Eulex Kosovo* tika tieši noteikts juridiskais pamats, kas misijas vadītājam, bet pēc tam – misijai ļauj pieņemt darbā starptautisko civilo personālu uz līguma pamata.

229 Turklāt prasītājs veltīgi atsaucas, no vienas puses, uz 2012. gada ikgadējo darbības ziņojumu, kuru sagatavojis Komisijas Ārpolitikas instrumentu dienests un kurā esot ietverts priekšlikums KĀDP misiju līgumdarbiniekiem piemērot PDNK, – šis priekšlikums esot sagatavots, lai "novērstu tiesiskos, finansiālos un ar reputācijas aizskārumu saistītos riskus", – un, no otras puses, uz dokumentiem, kurus Padomei esot sagatavojusi grupa *RELEX* un kuros esot ietverti priekšlikumi jaunam tiesiskajam regulējumam, kas būtu piemērojams starptautiskā civilā personāla locekļiem. Proti, pieņemot, ka tiktu pierādīta šādu priekšlikumu pastāvēšana, ir jākonstatē, ka prasītājs nepierāda, kādā ziņā apstāklis, ka šie priekšlikumi netika pieņemti, pats par sevi ir uzskatāms par tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pietiekami būtisku pārkāpumu.

230 Otrkārt, attiecībā uz apgalvoto vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpumu, pirmām kārtām, prasītājs kļūdaini apgalvo, ka starp dažādiem misijas *Eulex Kosovo* darbiniekiem, kas strādā uz līguma pamata, esot pastāvējusi diskriminācija sakarā ar to, ka piemēroti valsts dažādi tiesību akti, uz kuriem bija atsauce no Paziņojuma C(2009) 9502 izrietošajos līgumu noteikumos. Proti, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips prasa, lai salīdzināmām situācijām netiktu piemērota atšķirīga attieksme un lai atšķirīgām situācijām savukārt netiktu piemērota vienāda pieeja, ja vien šādai pieejai nav objektīva pamatojuma (skat. spriedumu, 2013. gada 10. oktobris, *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Ņemot vērā šo judikatūru, ir jāuzskata – neraugoties uz to, ka starptautiskā civilā personāla locekļi individuāli noslēdza līgumus ar misiju *Eulex Kosovo*, attieksme pret šiem darbiniekiem atbilst tai pašai kārtībai, kāda ir vienādi noteikta attiecīgajos līgumos (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2014. gada 30. septembris, *Bitiqi* u.c./Komisija u.c., T-410/13, nav publicēts, EU:T:2014:871, 35. punkts). Līdz ar to šis apgalvojums ir jānoraida kā nepamatots.

231 Otrām kārtām, tāpat prasītājs kļūdaini apgalvo, ka viņam esot nodarīts kaitējums ar to, ka pret viņu esot bijusi nevienlīdzīga attieksme un diskriminācija, salīdzinot ar viņa Eiropas kolēģiem, kas nodarbināti kā darbinieki, uz kuriem attiecas PDNK; šāds statuss, prasītāja ieskatā, būtu bijis

viņam jāpiešķir kā EĀDD nodarbinātam darbiniekam, un viņš piebilst, ka saskaņā ar lēmumu, ar kuru nodibināta EKUM, nebija paredzēts, ka darbinieki tiek nodarbināti citādi kā vienīgi kā "Eiropas personāls".

232 Proti, no vienas puses, kā izriet no šā sprieduma 224.–230. punkta, likumdevējs nepieļāva tiesību kļūdu tiesību normās par misiju *Eulex Kosovo*, paredzot juridisko pamatu, kas ļauj misijas vadītājam un pēc tam – misijai pieņemt darbā starptautisko civilo personālu uz līguma pamata. No otras puses, attiecībā uz apgalvojumu, ka no lēmuma, ar kuru nodibināta EKUM, izrietot, ka personālu nevarēja pieņemt darbā citādi kā vien kā "Eiropas personālu", vispirms ir jākonstatē, ka prasītājs neiesniedz ne minēto lēmumu, ne kādu citu informāciju šā apgalvojuma atbalstam. Katrā ziņā ir jākonstatē, ka Vienošanās memorandā, kas parakstīts Belgradā 1991. gada 13. jūlijā un ar ko tika dibināta EKUM, kuru pēc tam pārdēvēja par ESUM, nav ietverta norma, ar ko var pierādīt, ka līgumdarbinieki pēc tam tiktu nodarbināti misijā *Eulex Kosovo* nelikumīgi.

233 Treškārt, prasītājs arī veltīgi atsaucas, pirmām kārtām, uz *Tribunal du travail francophone de Bruxelles* (Briseles frankofonā Darba un sociālo lietu tiesa, Beļģija) 2014. gada 30. jūnija spriedumu lietā RG Nr. 12/3600/A un, otrām kārtām, uz 2004. gada 5. oktobra spriedumu *Sanders* u.c./Komisija (T-45/01, EU:T:2004:289) kā uz tādiem, kas ne tikai liecina par diskriminācijas problēmu, kura izriet no "ne Eiropas" līgumiem, bet arī atspoguļo finansiālās sekas, ko tas radot Eiropas iestādēm.

234 Proti, no vienas puses, prasītājs neizklāsta iemeslus, kuru dēļ ar šiem diviem nolēmumiem šajā gadījumā varētu pamatot prasību atlīdzināt kaitējumu, kura minēta prasījumu otrajā daļā.

235 No otras puses, attiecībā uz *Tribunal du travail francophone de Bruxelles* 2014. gada 30. jūnija spriedumu lietā RG Nr. 12/3600/A jākonstatē, ka strīds, uz kuru attiecās šis spriedums, bija par apstākļiem, kam nav skaidras atbilstošas saiknes ar apstākļiem šajā lietā. Proti, minētais strīds galvenokārt attiecās uz prasību atlīdzināt kaitējumu sakarā ar misijā *Eulex Kosovo* nodarbināta starptautiskā civilā darbinieka LNL izbeigšanu pēc tam, kad viņš bija atbrīvots no darba par nopietniem pārkāpumiem. Taču minētajā spriedumā *Tribunal du travail francophone de Bruxelles* uzskatīja, ka aplūkojamais darba līgums tika izbeigts pirms paredzētā termiņa ārpus nopietna pārkāpuma, darba nespējas vai nepārvaramas varas gadījuma, pārkāpjot piemērojamās Francijas darba tiesību normas, un ka tādējādi prasītājam bija jāizmaksā kompensācija. Līdz ar to, tā kā prasītājs neprecizē, kādi secinājumi izdarāmi no minētā nolēmuma, Vispārējā tiesa to nevar noteikt.

236 Tāpat attiecībā uz 2004. gada 5. oktobra spriedumu *Sanders* u.c./Komisija (T-45/01, EU:T:2004:289), uz kuru arī atsaucas prasītājs, – pēc analoģijas – secinājumus, kas no tā izriet, nevar attiecināt uz šo lietu. Minētā sprieduma 142. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka, nepiedāvājot prasītājiem noslēgt pagaidu darbinieka līgumus, pārkāpjot kopuzņēmuma, kurā tie strādāja, statūtus, Komisija, īstenojot savas administratīvās pilnvaras, bija pārkāpusi tiesības, kuras ieinteresētajām pusēm piešķir minētie statūti. Taču šajā lietā prasītājs nav pierādījis, ka, ņemot vērā Savienības tiesību normas, viņam bija tiesības tikt pieņemtam darbā šā sprieduma 1.–3. punktā minētajās misijās saskaņā ar PDNK noteikumiem (vai saskaņā ar līdzvērtīgu statusu).

237 Ņemot vērā visus šā sprieduma 224.–236. punktā izklāstītos apsvērumus, ir jākonstatē, ka prasītājs nav sniedzis pierādījumu jebkādas tiesību normas, ar kuru viņam piešķir tiesības, pietiekami būtiskam pārkāpumam.

238 Tātad, tā kā nav izpildīts viens no kumulatīvajiem nosacījumiem, lai iestātos Savienības ārpuslīgumiskā atbildība, prasījumu otrajā daļā minētā prasība atlīdzināt kaitējumu ir jānoraida kā nepamatota, un nav nepieciešams lemt par šīs prasības nepieņemamības pamatiem, kuri minēti šā sprieduma 74. un 218. punktā un ko atbildētāji izvirzījuši saskaņā ar šā sprieduma 216. punktā atgādināto judikatūru.

3. Par pakārtoti izvirzīto prasību atlīdzināt ārpuslīgumisko kaitējumu (prasījumu trešā daļa)

239 Pakārtoti – gadījumā, ja Vispārējā tiesa noraidītu galvenokārt izvirzītās prasības, kas minētas pirmajās divās prasījumu daļās, – prasītājs izvirza prasību par kaitējuma atlīdzību, kas pamatota ar "Eiropas iestāžu" ārpuslīgumisko atbildību. Viņš apgalvo, ka atbildētāji līgumattiecībās, ko tie viņam bija noteikuši, esot pārkāpuši tiesiskās drošības, iegūto tiesību ievērošanas un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus, kā arī tiesības uz labu pārvaldību, administratīvās pārskatāmības principu un rūpības pienākumu, privātpersonu aizsardzības principu un labas prakses kodeksu. Taču viņš norāda – ja pirmās divas prasījumu daļas, kuras izvirzītas galvenokārt, tiktu noraidītas kā nepieņemamas vai nepamatotas, tas pierādītu, ka atbildētāji ir pārkāpuši šos principus, tiesības un pienākumu, kā arī šo kodeksu. Proti, šajā gadījumā prasītājs atrastos situācijā, kurā tam būtu "neiespējami noteikt, kādas tiesības attiecas uz viņa līgumiem un kādos termiņos un cik lielā mērā viņš var atsaukties uz šīm tiesībām un to pārkāpumu". Līdz ar to prasītājs norāda, ka tad, ja Vispārējā tiesa abas pirmās prasījumu daļas, kas izvirzītas galvenokārt, noraidītu kā nepieņemamas vai nepamatotas, tas viņam radītu kaitējumu, kuru tas novērtē 150 000 EUR apmērā.

240 Savos apsvērumos par atbildētāju izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību prasītājs apgalvo, ka no prasības pieteikuma skaidri izrietot, ka viņš pakārtoti tiecas panākt, lai saistībā ar pamattiesību pārkāpumu tiktu noteikta iestāžu ārpuslīgumiskā atbildība. Viņš uzskata, ka nav iespējams sīkāk paskaidrot, kuras no šīm tiesībām tika pārkāptas, jo šo pārkāpumu varēšot noteikt tikai gadījumā, ja Vispārējā tiesa noraidīs viņa prasības, kuras izvirzītas abās pirmajās prasījumu daļās, kas izvirzītas galvenokārt. Īpašie lietas apstākļi, kā arī tiesiskais regulējums, kas tai piemērojams, esot jāņem vērā, vērtējot, vai ir ievērotas Reglamenta 76. panta normas. To pašu iemeslu dēļ, kas minēti attiecībā uz prasījumu otro daļu, prasītājs uzskata, ka Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir lemt par prasījumu trešo daļu. Ņemot vērā izveidotā tiesiskā regulējuma skaidrības, konsekvences un paredzamības trūkumu, Komisija nevarot pārmest prasītājam, ka tas nav noteicis katras prasījumu trešajā daļā minētās iestādes attiecīgo atbildības daļu.

241 Gadījumā, ja prasījumu trešā daļa tiktu atzīta par pieņemamu, pret ko Padome, Komisija un EĀDD iebilst, ņemot vērā prasītāja argumentācijas apgalvoto skaidrības trūkumu, šīs iestādes lūdz šo daļu noraidīt kā nepamatotu.

242 Vispārējā tiesa uzskata, ka ir jāvērtē prasījumu trešajā daļā izvirzītās prasības atlīdzināt ārpuslīgumisko kaitējumu pieņemamība.

243 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu, aplūkojot to kopsakarā ar 53. panta pirmo daļu un Reglamenta 76. panta d) punktu, jebkurā prasības pieteikumā norāda strīda priekšmetu un īsu izvirzīto pamatu izklāstu. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību un vajadzības gadījumā Vispārējai tiesai lemt par prasību, nepieprasot citu papildu informāciju. Lai garantētu tiesisko drošību un pareizu tiesvedības norisi, prasības pieņemamībai ir nepieciešams, lai būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem tā ir balstīta, kaut kopsavilkuma veidā, bet

saskanīgi un saprotami izrietētu no paša prasības pieteikuma formulējuma. Konkrētāk – lai izpildītu šīs prasības, prasības pieteikumā, ar kuru lūgts atlīdzināt zaudējumus, kurus, kā tiek apgalvots, radījusi Savienības iestāde, ir jābūt ietvertiem pierādījumiem, kas ļauj identificēt rīcību, kuru prasītājs pārmet attiecīgajai iestādei, iemesliem, kādēļ tas uzskata, ka pastāv cēloņsakarība starp šo rīcību un tam nodarīto kaitējumu, kā arī šī kaitējuma raksturam un apjomam (skat. spriedumu, 2010. gada 2. marts, *Arcelor*/Parlaments un Padome, T-16/04, EU:T:2010:54, 132. punkts un tajā minētā judikatūra, un rīkojumu, 2015. gada 5. oktobris, *Grigoriadis* u.c./Parlaments u.c., T-413/14, nav publicēts, EU:T:2015:786, 30. punkts).

244 Ir jākonstatē, ka šajā lietā ne no prasības pieteikuma, pat aplūkojot to kopumā, ne no turpmākajiem prasītāja procesuālajiem rakstiem nav iespējams ar nepieciešamo skaidrību un precizitāti identificēt pietiekami tiešas cēloņsakarības esamību starp pārkāpumiem, kurus, kā apgalvots, esot pieļāvuši atbildētāji, un kaitējumu, kuru prasītājs norādījis prasībā atlīdzināt kaitējumu, kas minēta prasījumu trešajā daļā.

245 Būtībā prasītājs atsaucas uz tāda kaitējuma pastāvēšanu, kas izrietētu no tā, ka Vispārējā tiesa noraidītu abas pirmās viņa prasījumu daļas, kuras izvirzītas galvenokārt. Ar šo minēto kaitējumu prasītājs pamato savu prasību, lai tiktu noteikta atbildētāju ārpuslīgumiskā atbildība, pamatojoties uz LESD 268. un 340. pantu.

246 Tādējādi, lai gan prasītājs savu prasību par atlīdzību pamato ar Vispārējās tiesas rīcību, raksturojot apgalvoto kaitējumu, tomēr viņš pretendē uz to, lai tiktu noteikta atbildētāju ārpuslīgumiskā atbildība, būtībā, par viņu apgalvoto prettiesisko rīcību, kura norādīta abās pirmajās prasījumu daļās un kura prasītājam esot radījusi līgumisku vai ārpuslīgumisku kaitējumu. Šajos apstākļos Vispārējā tiesa nespēj izprast, kādā veidā tās lēmums noraidīt prasītāja galvenokārt izvirzītās pirmās divas prasījumu daļas kā nepamatotas varētu radīt prasītājam kaitējumu, par kuru atbildība tiktu attiecināta uz atbildētājiem.

247 No tā izriet, ka prasījumu trešā daļa, kas izvirzīta pakārtoti, neatbilst Reglamenta 76. panta d) punkta prasībām un līdz ar to jānoraida kā acīmredzami nepieņemama prasījumu trešās daļas skaidrības trūkuma dēļ (skat. šā sprieduma 73. un 241. punktu).

248 Ņemot vērā šā sprieduma 216., 238. un 247. punktā minētos apsvērumus un to, ka divas pirmās prasījumu daļas ir jānoraida kā nepamatotas un trešā – kā nepieņemama, prasība ir jānoraida kopumā, neesot nepieciešamībai lemt par pārējām atbildētāju izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību atbilstoši šā sprieduma 216. punktā atgādinātajai judikatūrai.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

249 Atbilstoši Reglamenta 219. pantam Vispārējā tiesa nolēmumos, kas pasludināti pēc tās nolēmumu atcelšanas un lietas nodošanas atpakaļ, lemj par tiesāšanās izdevumiem attiecībā, pirmkārt, uz tiesvedību Vispārējā tiesā un, otrkārt, apelācijas tiesvedību Tiesā.

250 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

251 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

252 Spriedumā par apelācijas sūdzību Tiesa atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu. Tādējādi Vispārējai tiesai šajā spriedumā ir jālemj par tiesāšanās izdevumiem attiecībā, pirmkārt, uz tiesvedību Vispārējā tiesā un, otrkārt, apelācijas tiesvedību Tiesā atbilstoši Reglamenta 219. pantam.

253 Tā kā atbildētājiem Tiesas spriedums apelācijas tiesvedībā lietā C-43/17 P bija nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež atlīdzināt pašiem savus tiesāšanās izdevumus, un prasītāja tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar minēto tiesvedību, kā arī tiesvedību Vispārējā tiesā pirms apelācijas lietā T-602/15; tas tā ir, ņemot vērā iebildes par nepieņemamību, ko tie attiecīgi izvirzīja ar atsevišķiem dokumentiem pēdējā minētajā tiesvedībā.

254 Tā kā prasītājam nolēmums pēc būtības apelācijas tiesvedībā Vispārējā tiesā lietā T 602/15 RENV ir nelabvēlīgs, viņam ir jāpiespriež segt viņa paša tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas saistīti ar prasības iesniegšanu, kā arī atbildētāju tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) un misija *Eulex Kosovo* sedz savus tiesāšanās izdevumus paši un atlīdzina prasītāja tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar apelācijas tiesvedību Tiesā lietā C-43/17 P, kā arī tos, kas saistīti ar sākotnējo tiesvedību Vispārējā tiesā lietā T-602/15, ņemot vērā iebildes par nepieņemamību, ko atbildētāji ar atsevišķiem dokumentiem attiecīgi iesniedza šajā pēdējā lietā.

3) *Liam Jenkinson* sedz tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar apelācijas tiesvedību Vispārējā tiesā lietā T-602/15 RENV, tostarp izdevumus, kuri attiecas uz prasības iesniegšanu, un atbildētāju tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību.

Van der Woude Tomljenović Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 10. novembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Tiesvedības priekšvēsture . . . 2

II. Tiesvedības Vispārējā tiesā un Tiesā . . . 3

III. Prasījumi . . . 5

IV. Juridiskais pamatojums . . . 7

A. Ievada apsvērumi . . . 7

1. Par prasības, kā arī prasītāja prasījumu pirmo trīs daļu juridisko pamatu un priekšmetu 7

2. Par Vispārējās tiesas kompetenci pēc sprieduma apelācijas tiesvedībā . . . 11

B. Par pieņemamību . . . 12

C. Par lietas būtību . . . 13

1. Par galvenokārt izvirzīto prasību pārkvalificēt līgumattiecības par līgumu uz nenoteiktu laiku un atlīdzināt līgumisko kaitējumu (prasījumu pirmā daļa) . . . 13

a) Par prasību pārkvalificēt secīgi noslēgtos LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku 13

1) Par vienpadsmit LNL piemērojamo tiesību normu noteikšanu . . . 14

i) Ievada apsvērumi . . . 15

ii) Noteikumi aplūkojamajām līgumattiecībām piemērojamo valsts tiesību normu noteikšanai . . . 16

iii) Par tādu noteikumu neesamību vienpadsmit LNL, ar kuriem var tieši atrisināt strīdu, kas ir pamatā prasījumu pirmajai daļai . . . 17

iv) Par valsts materiālo tiesību normām, kādas piemērojamas pirmajiem deviņiem LNL, kuri noslēgti starp prasītāju un misijas *Eulex Kosovo* vadītāju . . . 18

v) Par valsts materiālo tiesību normām, kādas piemērojamas desmitajam un vienpadsmitajam LNL, kuri noslēgti starp prasītāju un misiju *Eulex Kosovo* 20

2) Īrijas darba materiālās tiesības, kuras piemērojamas šajā lietā un ar kurām transponēta Pamatnolīguma par darba līgumiem uz noteiktu laiku 5. klauzula . 22

3) Par Īrijas darba tiesību piemērošanu prasībai pārkvalificēt vienpadsmit LNL par vienu līgumu uz nenoteiktu laiku . . . 24

b) Par prasību atlīdzināt visu līgumisko kaitējumu . . . 35

2. Par galvenokārt izvirzīto prasību galvenokārt atlīdzināt ārpuslīgumisko kaitējumu (prasījumu otrā daļa) . . . 36

3. Par pakārtoti izvirzīto prasību atlīdzināt ārpuslīgumisko kaitējumu (prasījumu trešā daļa) 40

V. Par tiesāšanās izdevumiem 41